

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienybė Lietuvių“
 Published every Wednesday
 Brooklyn, New York.
 Yearly subscription rates:
 In the United States and
 Canada \$2.00
 To Foreign Countries \$2.50
 Advertising rates on applica-
 tion.
 Address all communications
 to publishers:
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

VIENYBĖ LIETUVŲNIKŲ

„Vienybė Lietuvių“
 Išleista kas trečiadienį
 Brooklyn, N. Y.
 Prenumerata metams;
 Suvienytose Valstijose ir
 Kanadoje \$2.00
 Europon ir kitur \$2.50
 Prenumerata mokama iš vir-
 šaus. Prenumeratos metas
 skaitosi nuo laiko užrašymo,
 ne nuo Naujo Mėto.
 Apgarsinimų prekių klaus-
 kite laiškais.
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 5.

Brooklyn, N. Y., Branch—Plymouth, Pa. 2 d. Vasario (February) 1910 m.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907, AT THE POST-OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3-RD, 1879.

Metai XXV.

Apsiūrekim iš laiko.

Buojojimas Tėvynės Myletojų Draugystės. Kas ją kelia. Kas jos laukia. Reikia jai dirva praplėsti.

Skaitome Tėvynės Myletojų Draugystės organe „Lietuvoje“ tų mūsų veikėjų pasiūlymus, kad šita draugystė dabar neišpasakytai greit auganti ir nupranašavimus, kad ji netolimoje ateityje pralenksianti visas kitas lietuviškas organizacijas. Viltis — geras daiktas. Bet nereikia per daug užsiilypnotizuoti. Lietuviai rišasi į ją. Bet kam? Ar kad jau stačiai prigelbėti pakėlimui apšviestos, kultūros praplėtimui? Ne! Daugelis dabar rašosi į T. M. D. ne dėl idėjos, ne dėl pakėlimo kultūros, bet dėl to, kad už 60 centų tikisi gauti 7 toms Vinco Kudirkos raštų (kurių vienas egzempliorius, manau, šiaip jau lėšuos nemažiau 5 dolerių). Gerai ir tas. Bet visas blogumas yra tame, kad įsirašę tie nauji „tėvynmyliai“ nieko neveikia: netik kitus nesistenčia šviesti, bet nenor nei savęs apšviesti.

Didžiausi, pamatinė Tėv. Myl. Dr-stės idėja — leisti moksliskas knygas, šandien jau pasenusi ir nebeatsako laiko reikalavimams. Olševskis, Paukštis ir kiti, pavieniai budami daug daugiau nuveikė, tai yra išleido naudingų knygų; „Žmonių Knygynas“ žadėdvejų metų laiku išleisti daugiau, negu T. M. D. išleido per visą savo gyvavimą. T. M. D. turėjo prasmę, kad Didžiojoje Lietuvoje nebūvo lietuvių spaudos; kada užsienių laikraščių ir knygų leidėjai tik-tik materijaliai neban krutydavo. T. M. D. turėjo prasmę, kada ji gaivino pirmutinius atgimusius tėvyniškus jausmus. Dabar jau suvis kas kita. Turime vis augančią spaudą; turime, iš dalies, jau savo dailią ir teatrą; turime laikraščius ir knygų leidėjus. Nors ir neperdaugiausiai, bet jau turime ir knygų. Bet vieno didžiausio dalyko neturime, — tai išmokintuos liaudies, kuri skaitytų raštus ir juos suprastų, kai pasikaito. Mūsų veikėjams, ypačingai kultūros kėlikams, dabar šitas turėtų apėit už vis labiausiai. Jei liaudis (masa) skaitytų knygas, tai pasididintų jų reikalavimas, o tas jau pats per save pagimdytų ir rašytojus ir leidėjus. Liaudį užinteresuot galima ne leidimu knygų, bet ėjimu į žmones su gyvu žodžiu, su gera

prakalba, su mokslisku referatu, su paskaita ir už vis labiausiai — su mokyklos pagalba.

Ar tą daro T. M. D.? Ne! Jos vyriausiai valdybai rupinaikinti senai jau vartojamą referendumą, „braukyt“ nepatinkančius narius arba pasikoliot „žlibakiais“ (kaip sykį Gabrys iškoliojo Paukštį), „apjakėliais“ ar tam panašiais visai jau ne Tėv. Myl. D-stei tiokančiais kovos įrankiais. Kuopų gi dabartinis darbas susideda iš protestavimų prieš savo centro valdybą ir varinėjimo agitacijos prieš ar už visuotiną referendumą. Naujos kuopos irgi nedaugiau veikia: susitveria, išsirenka kuopos valdybą, su moka po 60 centų, parašo, ar geriau sakant — pasigiria per laikraštį, kad atliko „milžinišką darbą“, kuris menkai ką viršija zero, ir ištikus metus miega. Labai retai tenka girdėti, kad kur-nors T. M. D. kuopa ką nors veiktų. Kiekvienas, kuris pažįsta išsivystymo evoliuciją, gerai žino, kad neveiklumas veda prie mirties. Sirgo neveiklumo liga T. M. D. ir rengėsi mirti; bet ant jos laimės, nenusisekus revoliucijai Lietuvoje, visi darbšteinieji gaivalai, įkaitinti nepasisekimu, griebėsi už kitokio įrankio, tai yra kultūros kėlimo, — atgaivino T. M. Dr-stę ir pastatė ją ant kojų. Bet toks entuziazmas yra tik laikinas, ir jis, nepranašaujant, greit praeis, ir jei T. M. D. neužims kuom platesnio, — jis susilpnės, ar gal ir mirs, kaip neveikli ir kaip gadynės reikalavimai nebeatsakanti. Jei ji nori gyventi — turi veikti: eiti liaudį, įjačius mūsų draugijos pamatus, su šviesa ir mokslu. Daugiausiai tą galima atiekti per mokyklą.

Gal man atsakys, kad tam reikia daug pinigų. Prieš tai aš drąsiai tvirtinu, kad pinigų mažai tereikia, — reikia tik pasišventimo ir darbo. Parėmimui savo nuomonės privesiu pavyzdį. Nesykį jau buvo laikraščiuose rašyta, kad Brooklyne yra dvi lietuvių privatinės mokyklos — p. V. Nikaičio ir p. lės Račiūtos; jų užlaikymui suvis mažai tereikia pinigų ir jos, kiek man žinoma, labai dailiai gyvuoja, per pasišventimą tik dvejų metų. Ar negalėtų tokių mokyklų įkurti visur, jei tam pasišventę ne du, bet ėieli tūkstančiai?

Jei T. M. D. veiks tik tiek kiek veikė šiuos paskutinius

du metus — ji anksčiau ar vėliau mirs. Mirs, kaip neat-sakanti žmonių pirmuėiausiam reikalavimams, kaip neveikli ir kaip mažai naudinga. Gyvenimas prašalina viską neveiklų, neatsakantį ir nenaudingą, nors ir kas-žin kaip mes to nenorėtumėm. Viens kelias liekasi — veikti: eiti į liaudį su gyvu žodžiu, su mokslu ir mokykla ir tik tada Tėv. Myl. D-stei priklausys ateitis.

P. Gulbinas.

I. 23. '10.

Prie Lietuvos kolonizavimo.

(Užbaiga)

Daugumas girdėdami tokių vėl atbėgusių didvyrių žaunas, nukrato į Lietuvą ir rankas, nors kiti turi sutrupinę keletą kapeikų ir pirmiau da mą-tę sugrįžt į prigimtą kraštą ir nusipirkus žemės sklypą laimingai gyventi tarpe savųjų. Nieko nežinodami apie tikrą Lietuvos stovį ir padėjimą, vėl pasilieka ėia vargti ir skursti. O Lietuvoje žmonės gyvena sau ir tiek — nei jų valdžia išpjauna nei žandarai pinigų atima. Daugumas pasiturinčių ūkininkų, kurie tik moka gyventi, randasi kiekvienam kaime. Ir kad Lietuvos rudermėgiai pamatytų, kaip ponai amerikoniai pelno savo stebuklingus pinigus, patirtų jų gyvenimą ir darbą su pikiur ir lopeta rankoje, kur fabriku ir darbiečių užvaizdos vargiai ant pirštų susirodydami su mūsų „ponais“ varo juos yt asilus su knuti darban, — tai ir dvaro kumietis nenorėtų mainyti savo darbo ant ėionykščio, kur per kelius metus suėda žmogui sveikatą ir kiekvieną valandą gresia maži tereikia, — reikia tik pasišventimo ir darbo. Parėmimui savo nuomonės privesiu pavyzdį. Nesykį jau buvo laikraščiuose rašyta, kad Brooklyne yra dvi lietuvių privatinės mokyklos — p. V. Nikaičio ir p. lės Račiūtos; jų užlaikymui suvis mažai tereikia pinigų ir jos, kiek man žinoma, labai dailiai gyvuoja, per pasišventimą tik dvejų metų. Ar negalėtų tokių mokyklų įkurti visur, jei tam pasišventę ne du, bet ėieli tūkstančiai?

Jei T. M. D. veiks tik tiek kiek veikė šiuos paskutinius

du metus — ji anksčiau ar vėliau mirs. Mirs, kaip neat-sakanti žmonių pirmuėiausiam reikalavimams, kaip neveikli ir kaip mažai naudinga. Gyvenimas prašalina viską neveiklų, neatsakantį ir nenaudingą, nors ir kas-žin kaip mes to nenorėtumėm. Viens kelias liekasi — veikti: eiti į liaudį su gyvu žodžiu, su mokslu ir mokykla ir tik tada Tėv. Myl. D-stei priklausys ateitis.

Jei tik ta kliūtis būtų, kad pinigų pas mus neužtektinai rasis, nors kaip-kas ir labai norėtu sugrįžt. Aš ant to at sakysiu, kad pinigų rasis, jei tik bus geri norai. Tautiški reikalai pas Amerikos lietuvius ne ant paskutinėsios vietos stovi; revoliucijos metais per trumpą laiką amerikiečiai udejo daugybę aukų, nors su jomis menkų vaisių susilaukė. O ėia darbas juk daug daugiau žadantis. — Ne tik tam, kuris ukį igys, bet ir visai Lietuvos ateičiai. Su laiku pradės klestėti pramonė, pasikels kultūriškas ir ekonomiskas lietuvių gyvenimas...

p. Laukis pataria susitelkti keletui asmenų, sudėti po tam tikrą sumą pinigų, dėlei žemių pirkimo Lietuvoje. Žinoma, toks darbas girtinas ir labai linketina, kad susitvertų nors ir tokia bendrija iš pasiturinčių žmonių. Vis šio kiato tokia būtų nauda. Bet aplamai imant, sunku daug ko tikėtis iš tokios bendrijos ir daug ko laukt. Be abejonės, ji da maža prisidės Lietuvos kolonizacijos klausimą išrišti. Nėra gvarancijos, kad ji prasisiekus nesistengs tik savus reikalus stumti į priešakį ir nepavirs į amerikoniškus biznierių. Nuo tokios kompanijos negalima ir laukt, kad ji pasišvestų visuomenės labui, nes žiurint iš bizniško atžvilgio būtų tai absurdas.

Tokiam darbui reikėtų, kad žemių pirkimui skolinamoji kasa nepriklausytų neikieno tuščių bauginimų, netverkite sau smėklų, bet grįžkite Lietuvon, nusipirkite palei savo išgalės ukį ir laimingai gyvensit. Einant dvarams į licitaciją, dabar lengvai galima su bent kiek pinigų įsigyti geriausi ukiai. Lietuviams amerikiečiams reikėtų atkreipti atidžia ir naudoties iš šitos progos, kuri per šimtus metų

reikia nevilkinant išrinkti komitetas iš pažangesnių žmonių, kurie užsiimtų tuo darbu. Jie turėtų atsišaukti per visus lietuviškus laikraščius į lietuvių visuomenę, išdėstinti planus su visomis smulkmenomis. Prikviesti prie šito neatidėtinio darbo visas lietuviškas draugystes, nesiremiant jų pažvalgų ir nuomonių. Į tą darbą turi stot klierikalas, laisva manis, socialistas ir tautietis. Ėia reikalas kiekvieną apeinantis. Juk visiems reikia gyvent, kodėl tat negalėtum bendrai iš vieno veikti ir rupinties pagerinimu savo buvio? Be abejonės tikrinu, kad visuomenė šitam užjaus, tiek pavienės ypatos, tiek ir draugijos aukaus nors po menką dalelę į lietuviškos žemės pirkimo kasą. Kaip tik bus užtektinai sužadinta mūsų visuomenė ir įdėta į kasą kiek-tiek pinigų, tuo jaus bus galima pradėti darbas. Tai bus tautiškas kolonizacijos fondas, kuris turės rupinties pirkimu žemių Lietuvoje ir prigelbėjimu tiems, kurie nori apsigyventi ant ukio, o neturi užtektinai pinigų. Pradėjus tam fondui veikti, bus galima retkarčiais atsišaukti į visuomenę, kad paremtų trupučiais nuo balių, teatrų, vakarelių. Reikia parengti tam tikslui prakalbos, prelekeijos ir vieši susirinkimai, kur bus išaiškinta kolonizacijos idėja ir jos istoriška svarba, taip gi bus rėkamamos aukos.

Dalykui atsi-tojant ant stiprių ir rimtų pamatų būtų galima uždėti tautiškas bankas, kuris savo visą veikmenę nukreiptų ant išpirkimo žemių Lietuvoje ir skolinimo norintiems nusipirkti ukius. Skolininkai mokėtų metinius procentus ir po kiek gražintų sumą, palei tokio banko įstatus. Prie šito darbo turėtų veikliai prisidėti visos lietuvių organizacijos ir draugijos; pavienės ypatos, kaip ir organizacijos, galėtų į tą banką pasidėti savo pinigų; iš pradžių gal ir mažesnį procentą gautų, bet už tai idėėjai visuomet būtų užtikrinti, kad jų pinigai niekada neprazus ir rems didelį Lietuvos tikslą. Nepoigo procentai susilygintų su vietinių bankų procentais, taip kad idėėjai gautų už savo centus teisingą prieauglių, ko daugelis šios šalies bankų nemoka ir da nuneša visą sumą. Idėtojai pinigų, žinoma, ne būtų sprendėjais pirkime ukių; jų reikalas užsibaigtų gavimu procentų, o žemės pirkimo reikalams būtų

išrinktas tam tikras kolonizacijos komitetas iš atsižymėjusių, ištikimų visuomenei ir suprantančių tą dalyką ypatų. Šitas komitetas turėtų nusiųsti savo atstovus į Lietuvą, kurie sužinotų parduodamas žemes ir perkamuosius ukius: kaip jie išrodo, kokia žemė ir tt. Tie atstovai vestų kalbą su vietiniais gyventojais ir ėia nykščiais lietuviams, norinčiais pirkt žemę ar ukį.

Štai trumpas briezinis projekto prie lietuvių amerikiečių kolonizavimosi Lietuvoje. Šitas budas būtų teisingas ir pasekmingas. O kokia iš to būtų nauda, nebereikia nei aiškinti, nes kiekvienam tai suprantama. Ir tikrai tada Lietuvą palengvo ištrauktum iš svetimtųjų rankų, prikeltum namie pramonę, paugdintum kultūrą. Nesakau, kad tai lengvas darbas; bet nepamirškite, kad veiktai atėkas nieko neduoda. Reikia stipraus darbo ir pasišventimo. Tik tada galima susilaukti pageidaujimų vaisių.

P. D. Papartis.

PERŽVALGA.

* * „Žmonių Knygynas“, leidžiamas Baltrušaičių, girdėtis, dėlei ėmėjų stokos paliausiai ėjes.

* * Gavome jau 5-tą numerį naujo, Chicagoje einančio savaitinio laikraštuko „Amerikos Žinios“. Laikraštį leidžia S. Simkus. Susideda iš nedidelio formato 8 puslapių. Mūsų gautas numeris susideda iš trumpų žinučių, Žemaitės apysakutės „Nelaimingi vaikai“ (tur-but perspaudini-mas), juokelių, poros eilučių. Prie visko įvesta skyrius „Pasišalbėjimo Jurgio su Simu“, pasekimas „Saulės“ Baltrušaičių, „Keleivio“ Maikeli ir Barono „Žinių“ Raului su Motiejum. Apie laikraščio pakraipą sunku kas pasakyti, nemačius pirmutinių numerių.

* * Tarpe „Kataliko“, „Draugo“ ir „Žvaigždės“ prasidėjo trikampė kova už Susiv. L. R. K. A. ... dolerius; lenktyniuoja visi tų, kaip patapti šios organizacijos organu, ir, žinoma, sugriebti šiek-tiek savęs parėmimui pinigų. O tų pinigų ir minėtam susivienijime maža beėsama: jau 3 mėnesiai sąnariams posmertinės nebeišmokama, kasieriaus ėekiai grįžta iš bankų neišmo-

kėti, viršiniai bijo atskaitų parodyti visuomenei. Čia pilnai tinka priežodis, kad „prie trijų auklių lieka vaikas be nosies“.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Rusija. Tarpe rytinių tautų vėl atsinaujina smarkūs su mišimai. Valdžia aiškina, kad tai esą ne revoliucijos ženklai, bet religiškos riaušys. Dvi religiškos sekto: mahometanai šijai ir sauliečiai persai (saulės garbintojai) emę vieni antrus naikinti ir jau toje kovoj prazuvę 1,200 žmonių. Jų „numalšymui“ iš Peterburgo išsiųsta į Turkestaną dalis kar eivių. Kaip Rusija „malšina“ azijatus, tai jau visiems žinoma.

Nugesinusi kairiuosius gavalus—eserus, esdekus ir anarchistus valdžia imasi dabar už demokratų. Maskvos universiteto profesorių Kovalenskį įdėjo dviem mėnesiam kalėjim an už straipsnį laikraštyje „Stranac“. Kovalenskis yra labai ramus demokratas.

Revoliucijonierių partijos komitetas apkelbė, kad žinomas Voskresenskis arba Petrovas, kurio namuose buvo suplėšyta bomba policijos viršininkas Karpov, esąs tikras revoliucijonierius, partijos pasiūstas policijos tarnystėn kad tramdyti šnipus ir jų pačių ginklais juos paplakti.

Rusija stovi tarp kujo ir priekalo. Iš visų pusių garsinorėtų aplieisti Mandžurijos svetimiems, iš antros vėl bijo, kad chinai patįs su Japonijos pagelba neišvartų caro iškrikusių kareivių Siberijos link. Kaip žinom, vaidžia buvo atsiskiusi pritar amerikonų planui, kad prie Mandžurijos gelžkelių prileisti reikia lygiai visas šalis. Dabar toliau matantįs Rusijos politikieriai verčia valdžią ant to sutikti, nurodo, kad Rusija laivyno visai neturi, o Japonija kala ginklus, kuriuos greitai išbandys į ruso kareivio plonutį šinelių.

Francija. Visi šalies reikalai laikinai nuėjo užpakalin prieš ištikusią didelę Francijoje nelaimę—tvanus. Tuktandčiai žmonių nukentėjo. Visose šalyse pradėta rinkti nukentėjusiems francuzams aukos.

Danija. Prie viso dailaus surėdymo, Danijoje buvo įejęs madon netikęs paprotis kolioties per telefoną. Valdžia sugudrėjo koliotojus pagaut. Ji įvedė prie telefono stancijų gramafonus, kurie pagaua koliototo balsą ir paskui palengvina pažinti kaltininką. Ir tuojaus koliojimaisi sumažėję.

IŠ VISUR.

× Ateinančiam pavasary laukiama naujo mokslinčių susirėmimo tarpe dviejų garsingų keliautojų prie poliuso—tai francuzo Dr. Charcot ir anglo kapitono Scott. Kaip Peary ir Cook lenktyniavosi už šiaurės poliūsą, taip aniedu

už pietinį. Dr. Charcot jau dveji metai kaip iškeliavo prie pietų poliuso, o Scott ekspedicija išvažiuos dar tik pavasary. Jis tikisi suspėti ir aplenkti francuzą, nes jo ekspedicija eisianti jau ištirtu keliu kito anglų keliautojo—Shackletono. Tuo keliu eit francuzų ekspedicija neturi tiesos. Kaip Charcot taip ir Scott keliauja ant mandžuriskų poni (arkliukų) ir motoru traukiamų rogių. Visas kelias per ledynus traukiasi 1500 mylių. Tarpe šiaurės ir pietų poliusių yra didelis skirtumas. Anot Peary, šiaurinis poliusas stovi ant neišmatuotos gilybės vandens, o prie pietinio poliuso jau anglas Shackletonas atrado augštus ir plačius sausžemius. Gyventojų vienok nėra.

× Francijoje visą šitą savaitę vandenį kilo vis didyn. Upės Loire, Rhone, Saone, Meuse, Marne ir Seine išsiliejo toli pakraščiuos ir baisiai sunaikino aplinkinius gyventojus. Tiesa, gyvasčių nedaug žuvę, užtai gyvenimų daug išgriuvo ir nuostoliai siekia milijonus frankų. Sakoma, kad ketvirta dalis Francijos esanti po vandeniu. Paryžių užliejo upė Seine, vanduo pagrauzė apačią gražiausių istoriskų miesto rumų. Muzejus Louvre pritvinęs vandens, žemėse susproginėjo vandentruaikiai, ir parlamentas pagrauztas pradėjęs siubuoti. Daugely vietų žemė įgriuvisi. Tuomtarpu iš kitų kraštų Paryžiun suvažiavo apie 5000 žmonių, kurių namus potvniai nunešė. Senai Francija matė tokią didelę nelaimę.

Iš Lietuvos.

Vilnius. Marijavitai. Nesenai pašvestoje ant Zavalnos gatvės No. 5 marijavitų kaplyčioje atsibūva pamaldos su pamokslu kasdieną rytai 11 ir vakarais 6-tą val. Per Naujus Metus žada atvažiuoti ir ilgesnį laiką Vilniuje paviešėti garsus marijavitų pamokslininkas kun. Česlavas Červinskis. Be to kasmėnesis žada prižuti vis naujas kunigas su naujais pamokslais. Toksai kunigų mainymasis daromas dėlto, kad vienas ir tas pats klausytojams nenusibostų.

K.

Kaunas. 26 Gruodžio 1909 m. iš Kauno kalėjimo išvežė į Jenisėjaus gub. Antaną Didiulį.

Kaunas. Gruodžio 19 d. „Dainos“ bute buvo trys paskaitos: „Sveicarijos mokyklos“ (p. Damionaitis), „Iš mano atminimų“ (p. Landsbergis) ir „Lietuvių dainos“ (p. Leonas).

Visų šių paskaitų turinys lig tyčioms buvo parengtas ypač besimokinančiai jaunomenei, o tuotarpu to elemento kaip tik ir nebuta! Kodėl taip buvo? To dalyko aš čia nemanau aiškinti. Vien tik pasakysiu, kad kaltės nemaža dalelė krinta ant „Saulės“ kursų užveidėtojų. Juk jiems turbūt gerai žinomas buvo turinys paskaitų (ypač p. D.), tai ir galejo savo mokinius pa-

raginti, kad ateitų paklausti to, kas jų pačių liečiasi. Iš tos puikios paskaitos jie galėtų patirti apie tai, kodėl tai Sveicarijos mokyklos taip augštai stovi. Tokiomis paskaitomis galima juk prirodyti mokiniams, kad neužtenka mokėti skaitliuoti, bet norint, idant darbas eitų pasekmingiau, reikia dar intelektualiskai ant žinomo laipsnio stovėti.

O paskaita p. Landsbergio savo gražiu aprašymu kelių vaizdelių iš ne taip netolimos praeities, nevienam sukeltų geresnius jausmus ir prakilnesnias idėjas. Butų jaunuomenė patyrus, su koku džiaugsmu buvo sutinkamas kiekvienas spaudzintas lapelis lietuvių kalboje. Butų patyrus, kaip žmouės nesigailėjo savęs, kad tik kokiu nors budu pakelti savo tautiečius iš sunkaus miego.

Paskui p. Leonas gražiai praanalizavo liaudies dainas. Pavedė daug puikių pavyzdžių išreiškimo gamtos grazybių, meilės ir savo vargų. Pabaigoj ragino susipažinti su kalba ir turiniu mūsų liaudies dainų. Ir jaunuomenė, kuri dabar gal mažai atkreipia akį ant liaudies dainų, pamatytų kiek jose yra išreikšta jausmų, kaip gražiai ir švelniai sielos skausmai išpasakoti...

K. Nabagėlis.

Vilkaviškis (Suv. gub.). Vietoje vizitų ant Naujų Metų apie 4 val. iš ryto pas žydą Turbergą atsilankė trys nepažįstami jauni žmonės ir padarė eksproprijaciją: Pabarškinius į duris pranešė jogei yra telegrama; žydas išleido ir nepažįstamieji pareikalavo pinigų „organizacijai“ (kokiai, nežinia). Žydelis sukrapštė apie 3 rub. variniais, plėšikai išėjo palikę raštą, iš kurio nieko negalima suprasti.

Kaip pasakoją patsai žydas, nepažįstamieji užsilakė labai ramiai, ir tik išėjus aniams T. pakėlė triukšmą, bet jų nesurado.

Mikų Dėdė.

Vilkaviškis (Suv. gub.). Dar pradžioj lapkričio mėn. vietinis pirklys Fajurbergas atidengė nuolatinį teatrą—kinematografą. Seansai atsibūva 3 kart. į savaitę. Publikos visuomet susirenka daug. Prieš šventes atvažiavo ir išstatė balaganą cirkas „Bellini“. Vietinė jaunuomenė jau senai laukė kuomet galės kur nors praleisti laiką.

Į visą tai žiurint kartais klausai žmogus savęs, dėlko tai mes, lietuviai, į visą ką šal tai žiurime ir negalime nieko tokio užganėdinančio „troškantiems“ duoti, pavyzdžiui nors surengti mėgėjų spektaklį?

Mikų Dėdė.

(„Liet. Žinios“.)

Moterų laikraštis. Išėjo No. 1 (už sausio mėn. 1910 m.) moterų reikalams skiriamą mėnesinį laikraščio „Lietuvaitė“. Redaktorė—leideja pasirašo p. Teresė Kobelinskaitė. „Lietuvaitė“ esąs organas Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos.

Panevėžys. Gr. 22 ir 23 siautė audra. Vėjas apver-

tė vežimą malkų ant žmogaus ir nuspaudė.—23 d. du vyru susibadė peiliais prieš bažnyčią. Vienas net šovė, tik nepataikė. Vis tai girtybės vaisiai.—Piemenėlių mišios buvo labai gražios. Niekas nesigailėjo, vidunaktyje atsikėlęs.

S. Ž.

Daujėnai, Pan. ap. Daujėniečiai begalo meilūs! Kiti „iš meilės“ šulinius užrakinėja per atlaidus, kad visi gertynamie darytą alų „po du grivinu gorėius“. Žinoma, reikia „pamyleti“...

Keistas.

Švėkšnių dvare, Kauno gub. mirė grasas Adomas Broel-Ploteris, b. Vilniaus žemės banko valdybos pirminkas, buvęs taip-pat ilgą laiką Vilniaus gubernijos bajoravedžiu.

Atletas lietuvis. Žinomas Rygos lietuvis—atletas (galinčius) p. Norkus antrąją Kalėdų dieną muzikos-dainų draugijos buste (Raudondaugvyje, Tiltu gatvėje, No. 15) turėjęs rodyti savo galybę drauge su turku-atletu Ali-Mustafa iš Konstantinopolio.

„Ryg. Garsas“.

(„Viltis“.)

Lietuvių Dailės Draugijos visuotinas narių susirinkimas įvyko gruodžio 30 d. Iš-klausius valdybos pranešimo apie Draugijos stovį 1909 m. ir p. A. Žmuidinavičiaus—apie jo kelionę Amerikon su Draugijos reikalais ir apie tos kelionės pasekmes—susirinkimas nutarė: Įrengimu IV Dailės Parodos ir klausimu—apie įsiegimą tam tikro dailės reikalams pašvesto laikraščio—pavesta rupintis valdybai; o apie permainymą Draugijos įstatų—pripažinta, kad įstatatai permaintyti reikia ir išrinkta tam tikra komisija, kuri ateinančiam Draugijos narių visuotinam susirinkimui ir turės pristatyti permainymo įstatų projektą. Valdybon gi metams išrinkta tie patįs žmonės: A. Žmuidinavičius, M. Putvinskaitė, Z. Gimbutaitė, P. Rimša ir Čiurlianis. Ant galo buvo žadėtoji trijų dailininkų darbų lioterija. Laimėjo: amerikietis Marcinkevičius (iš Chicago, 20) Kalpoko—„Gamtos reginys“, d-ras A. Domaševičius (iš Vilniaus) P. Rimšos—Mėnėsiena“ ir prof. Volteris (iš Peterburgo) Žmuidinavičiaus—„Kelelis“.

Dvinske susekta didelė organizacija, kuri užimdavusi paliuosavimu nuo kareivijos Suimtą 8 žmonės; paimta daug padirbtų dokumentų ir antspaudų.

(„Liet. Žinios“.)

Dailės paroda. Vilniuje gruodžio. 26 d. buv. Valst. Banko rumuose (Aušros gatvė, Vilniaus dailininkų draugijos rūpesniais atidaryta Impresjonistų dailės paroda. Parodos afišos išspaudzintos trimis kalbomis: rusų, lenkų ir lietuvių.

Žuvininkų draugija. Gr. 21 d. „Vandens kultūros“ laikraščio redakcijos buste buvo cės. žuvininkų dr-jos Vilniaus skyriaus valdybos susirinkimas. J. Ložinskis pakė-

lė sumanymą įsteigti prie dr-jos valdybos ichtiologijos kursas. Valdība sumanymą priėmė. Be to valdybos nariui inžinieriui Skripkui pasiulius, nutarta sutvarkyti savo biblioteką.

Blaivininkų suvažiavimas. Gruodžio 28 d. Peterburge prasidėjo pirmasai visos Rusijos blaivininkų suvažiavimas, sušauktas aptarti klausimams, kaip kovoti su girtybe. Suvažiavimas gavo daug pasveikinimų, tarp kitų nuo Levo Tolstojaus ir pinigyno ministerio Kokovcevo. Pirmi ninku suvažiavimas išsirinko rusų technikų dr-jos pirminką Kovalenskį. Suvažiavime dalyvauja ir Panevėžio „Blaivybės“ įgaliotasai kun. Stakauskas.

(„Viltis“.)

IŠ AMERIKOS

Apkaltino Dievą. Brocktone, Mass., katalikų kunigas Dolan pereitą nedėdienį pasakė bažnyčioje iškilmingą pamokslą apie Francijoje iškilusius tvanus, kurie šią savaitę pasėmė kuonę pusę Paryžiaus. Akyvaizdoje 2000 žmonių, kun. Dolan iškele augštyn ranką ir sušuko: „Tai Dievo darbas! Gana jau prigriešijo bedieviški francuzai!“

Cookas dar turi „prirodymus“. Vėl paėjo paskalai, kad Dr. Cook biskį pasitašęs iš nerviško susikrimitimo ir rengias savo pačius „tikruosius“ dokumentus Kopenhago universitetui. Jis pilnai norįs ir galėsias mokslinčius pertikrinti, kad jis šiaurės poliūsą atrado. Netiesa, kad jis esąs Kanadoje. Jo brolis Vilis, kuris Brooklyne turi pieno krautuvėlę, gaunas laiškus nuo Cooko iš Europos. Tik nesako, iškur. Kiti tvirtina, kad nepažįstas atradėjas poluso pradėjęs eit iš proto, todėl gydąs viename Vokiet jos ligonbutyje, netoli Heidelbergo. Su juo esanti ir jo pati.

Šluoja anglekasių grįčia. Wilkes-Barre, Pa., valdzios pradėjo teirauties po kasyklas ir peržiurinėti taip vadnamus „mainierius popeirus“. Tuos poperius išduoda tiems, kurie išlaiko egzamenus, kad gerai moka apsieiti su dinamitu ir šaudyti anglis. Bet daugoma vaikinų seniaus nusipirkdavo tuos poperius nuo tam tikrų meklerių, be jokių egzamenų ir jokio supratimo apie anglekasių darbą. Pertai atsitikdavo nemaža nelaimių. Dabar tam tikri ekspertai tuos poperius peržiurinėja ir kur tik randa meklerių padirbtus, tuos iš mainierių atima ir prašalina nuo darbo.

14 juodarankių pasmerkė. Toledo, Ohio, teismas rado kaltais 14 italų, atkeliavusių iš Sicilijos, kurie per grumojančius laiškus nuo žmonių reikalaujavo pinigų. Tos bandos vadas, Salvatore Lima, gavo 16 metų kalėjimo, kiti visi gavo nuo 2 iki 10 metų.

Laivijos administracija pradėjo naikinti tarpe jurėkareivių paprotį kramtymą ta-

bako. Busią jie pamaži atpratunami. Pernai valdzia jiems nupirkusį tokio tabako 220,000 svarų, šiemet jau esą apsteliuota tik 70,000 svarų.

Apsivedimai mažinasi. Albany Sveikatos Biuras žinodina, kad New Yorko valst. jau treji metai mažyn eina legališki susituokimai vyrų su moterimis. Tam esąs kaltas naujas parėdymas, kurs reikalauja, kad apsivedanti pora turėtų ir tėvų pritarimą. 1907 metuos apsivedę 51,097, o jau pereitu metu tik 46,408. Reiškia, kad pati valdzia varo žmones prie nelegališko sugyvenimo.

Ką verta Amerikoje višta. Wall street kapitalistai atidžiai apskaitė, kiek Amerikos višta prisideda prie šalies palaikymo. Amerikoje esą apie 150 milijonų vištų, kiekviena sudeda per metus 120 kiaušinių—arba apie 18 milijonų kiaušinių iš viso. Skaitant po 20 centų už tuziną perkant tiesiai iš farmų, ukininkai suimą gryno pelno nuo vištos apie \$30. Abelnai iš vištų Amerikoje suimama esą pinigų \$16,082,146,683 (su viršum 16 bilijonų dol)

Agentūra vaikų pardavinėjimui. Chicagoje, ant Huron str. policija paėmė savo globon tulą moterį O'Connell (aire), kuri buvo uždejęsi agenturą vaikų pardavinėjimui. Jai vaikus pristatęs tulas daktaras, o ji paskiaus garsinanti per laikraščius, ar nenori kokie bevaikai imt auklėjimui. Žinoma, kas ima, tai jau brangiau užmoka. Moteris prisizino, kad tas daktaras jai nebrangiai parduoda. Duokim sau, sykį pardavęs trejetą: trijų mėnesių kudikį už \$10, dviejų savaičių—už \$1, o trijų dienų kudikį pridėjęs dykai—magaričioms. Kur daktaras šitą tavorą gaus, nežinia, bet lengva dasi protėt.

TARP AMERIKOS LIETUVIU.

Chicago, Ill.

Vakaras su laimėjimu kiauulės. SLA. 183-čia kuopa ant 23 d. sausio parengė vakarą; programa buvo netrumpa todėl jos išpildymui sunaudota 3 valandos laiko. Svarbiausia dalis—Dr. A. K. Rotkausko referatas ant tėmos: „Žmonių maitas gaunamas iš vandens“. Pirmiausia aiškino apie vandens gyvius, kurių žmogaus akis negali matyti, apie jų maitinimąsi ir veisimąsi. Toliaus aiškino iš augmenų biologijos, ir kaip jie patiekia gyviamis maistą; aiškino apie saulės įtekme ant augmenų ir gyvunų—Nors referatas gerai apdirbtas iš moksliskos pusės, bet žmonės kazi-kodėl nerimavo; gal dėlto, kad referentas vartojo daug svetimtautiškų, mažai žažamoksliams suprantamų žodžių; pats gi referatas galėjęs butų turėti svarbą vidutiniškai išsilavinusiems, bet tokiai mūsų publikai, kuri buvo susirinkusi, reiške lyg žirnių bėrimą į sieną. Referentas pabaigoje paaikino, kad yra susi-

tverusi vandenų kultūros draugija, kuri torinti tikslą išdirbti vandenius daugiau naudngais negu sausžemiai, tai yra, kad vandens išduotų daugiau maisto, negu žemė; ta draugija rūpinantis, idant valdžios uždraustų žvejimą laike žuvų neršėjimo, ta pgi rūpinantis daryti kokius pagerinimus vandenyse didesniai žuvų vaisinimui; prieg tam ji išleisianti laikraštį po vardu „Vandenų kultūra“, lešiuosiantį 4 rublius metams; laikraštis bus spausdinamas trijose kalbose: lietuvių, rusų ir lenkų; dėl platesnių žinių galima kreiptis į Liet. Moksl. Draugiją Vilniuje.

J. Mickus sakė monologą „Senas dvarponis“; neblogiausiai atliko, bet mūšų ufleriai visada lenktiniuoja su veikėjais iki nepersergsti kas iš šalies. M. Šeškienės monologas „Motinos sunus žuvo kariuonij“ — gana gerai buvo atliktas, daugumai iš akių ašaros pradėjo birti per skruostus; turinis paimtas iš tikrų atsitikimų ir ant tiek reališkas, kad žiuretojai tikrai atjaučia širdies skausmus moteries kaimietės; tik gaila, kad autorius neatiduoda to raštelio į spaudą, galėtų ir daugesnis pasinaudoti tuo veikalėliu. Deklamavo eilias E. Višniauskintė, A. Mockiūtė, M. Žemaičiūtė ir J. Grožinskiūtė; visos vertos pagyrimo. A. Dunduliūtė griežė ant smuiko iš operos „Il Trovatore“; akomponavo ant piano R. Lorney. 81-mos kuopos choras padainavo 4-rias dainas; dainavimas nusišėkė gana gerai. V. Pukas kalbėjo ant tēmos „Susiv. Liet. Am. istorija“, bet geriau sakant perstatė vaidus, buvusius dvasiškiuos su tautiečiais. Apie šokius ir išlaimėjimą kaulės, tai palieku ant tolesnio laiko.

Chicagietis III.

Kankakee, Ill.

Dailus šitas miestelis turi apie 15,000 gyventojų, kurių tarpe yra lietuvių 27 šeimynos, 200 pavienių, 8 merginos. Yra vienas lietuvių salionas, mėsos krautuvė, vienas knygataisis. Vargas, kad mus lietuviai žemai stovi apšvietime: nėra nei vieno apšviesto žmogaus; kuris galėtų pralausti lietuviams kelią; jeigu per laikraščius ir knygas daeina prie supratimo ir pradeda laikraštį platinti, tai jau tam vargas, nes gauna anarchisto, bedievio ir t. p. vardą. Vos-nėvos ateina keli numeriai laikraščių: „Vien Liet.“ 2 egz., „Kataliko“ 2 egz., „Saulės“, „Darb. Vilties“, „Keleivio“ ir „Žmonių Knygyno“ po vieną egz.

Yra šv. Jurgio susišėlpimo draugystė; bet ji nerengia nei prakalbų, neturi jokio laikraščio nei knygynėlio; tarp sąnarių tik vaidai ir nesupratimai. Buvom pradėję tvert naują draugystę vardu „Laisvės, Lygybės ir Pašalpos Sąjunga“, kurioje būtų pervien vyrai, moteris ir merginos; susitarėm jau 78 nariai ir sutarėm paimt už organą „Vien Liet.“. Bet ji nutarė vietą šėje tik 4 sąnariai. Pasijutėm, kad mūsų trisus liko tamsuolių sugriautas. Vienok

uzadam apsilesti ir pradėsim statyt iš naujo.

Yra ča lenkų bažnyčia „Sviętego Stanisława“, tai ten ir lietuviai priguli ir moka per metus po 19 dolerių. Kas to neišpildo, tai bus pažadėtas velniui ir to išpažinties nepri ma.

Kaslink darbų, tai čia yra viena plėgų dirbtuvė su 500 darbininkų, 3 liejinyčios su 500, viena pianų, viena rakančių ir viena siuvamų mašinų dirbtuvės. Mokesčiai prasto darbininko — \$1 50; toliaus pagal amatą ir mokesčiai. Įnamiai (burdngierai) moka po 16 dolerių ant mėnesio. Be darbo žmonių nėra; tik gaila, kad nėra gerų lietuvių veikėjų. Malonėkit užklyst į šį miestelį.

Susipratęs.

Worcester, Mass.

Sausio 23 d. buvo sušanktas protesto mitingas, tikslu parengti rezoluciją prieš varžymą lietuviams tiesų. Žmonių prisirinko pilna svetainė ir po apkalbėjimo ir paaiškinimo žmonėms kokias sunkuomybes ateivių neapkantuoliai rengia uždėt, bei perskaičius rezoluciją (kuri buvo tilpus „Vien Liet.“ 52 nr.) visi vienbalsiai užyrė, išreikšdami savo nuomonėmis papeikimą tiems, kurie drįsta varžyti ateiviams kelius.

Čia lietuviai turi ir parapiją, kurioje klebonauja V. Bukaveckas; jis taip rūpinasi žmonių reikalais kaip ir kiti visi mūsų prabaščiai. Vienas lietuvis rengdamasi su latvuke apsivesti, nuėjo pas kunigą sužinot, kiek reikės už šliubą. Kunigėlis pabėdavoj blogais laikais ir pasikasęs, sako: „Nagi, vaikelai, 60 dol. Žinai, da man tamstos pačiukė reikės ir apkrikštyt, tai uždarbio aš kaip ir nebeturėsiu.“ Žinoma, vaikas rankas nulėidęs išėjo, nes 60 dol. tai maži juokai!

Senis.

Wilkes Barre, Pa.

Apie 2000 anglekasių sausio 18 d. buvo išėję streikuot, protestuodami prieš L. & W. B. Coal Co., kuri buvo atmetusi, unijos išrinktą „dekinbosį“ lietuvių Jurgį Aziuką. Už poros dienų kompanija emė taikinties, vis da tik išsukinėdama, bene esą tik keleto žmonių užsivarinėjimas. Sustatė kompanija bosus ir klausė, ar visi nori Aziuko; veik visi pasisakė sympatizuoja streikieriams ir pasirašė. Streikas laimėtas. Matot, kaip greit galima su vienybe priversti kompaniją, ypač kada anglių visur truksta.

Sausio 19-tą atsibuvo lietuvių spektaklius — lošimas „Bombos“. Pirmą aktą gerai sulošė; nepeiktinai atliko savo roles senelė, berniukas ir mietasargis; tik kareiviams truko gyvumo ir iš šaudyklų nesutarė šaut, bei nežiurėjo į publiką. Pertraukoje griežė Baltruškos vedama lietuviška orkestra. Paskui išėjo dvi mergytės, Aldė ir Anelė Piteriutės, viena 5 metu, antra 7 m., viena su bubneliu, o kita pasirėdžiusi kareiviu su kardu. Jiedvi taip puikiai nudavė daineles ir deklamacijas, kad

Wilkes Barreje taip niekas iš lietuvių nebuvo girdeję Antarą akta sulošė ir gi pusėtinai, tik ką vienam kareiviu bekalbant vis smuko usai nuo lūpų. Bloga, kad pas mus persianra vietas; scena mažiukė, šoninė publika negalėjo nei visų aktorių matyt. Ant galė išėjo 5 metų mergaitė su deklamacija: „O neteisybė, o neteisybė!“

Publikos buvo 300 asmenų suviršum, o pelno liko apie 40 dol.

Juokdavis

New Britain, Conn.

(Nuo mūsų korespondento.)

Nedėlioje 16 d. sausio mūsų klebonas prie altoriaus išskaitė visas savo aveles (parapijus), kurios yra bažnyčiai skolingos nemažiau kaip \$4.00. Toliaus saha ir su merginoms panašiai padarysias Žmonės, išėję iš bažnyčios, juokavo, sakydami, kad paprastai už reklamavimą varo ima po 25 centus, o mums, sako, ir už dyką paminėjo. Toliaus ragino kiekvieną dasidėti nors šimteliu dolerų prie statymo pavasaryj naujos bažnyčios. Už tai, sako, jūsų vardai bus didelėmis aukso litaromis bažnyčios sienoje įdėti, kur kiekvienas matys ir melsis už jūsų sveikatą ir dušią. Žmonės jau supranta vertybę aukso, todėl abejoja, kad už šimtą dol. kunigas galės padaryt dideles auksines pavardes, sako, „Klebonas arba jau visai nedarys, kaip žada, arba jei įdės, tai negat plieno, bet ne auksa“.

Čia buvo susitvėrusi šv. Jurgio dr-tė, kuri buvo mūsų klebonui mylimiausia, bet užperėitą nedėdienį jau ir tai davė „velniui“, sakydamas, kad ir ji tokia, kaip ir visos.

Sausio 17 d. vietinė S. L. A. kuopa, metiniame susirinkime, apart perrinkimo naujos valdybos nutarė parengti prakalbas. Žadama taip gi užkviesiti p. Petrauską su koncertu. Ant kada, da nėra žinios.

Philadelphia, Pa.

(Nuo savo korespondento.)

Sausio 8 d. Lietuvių Muzikaliskoje svetainėje (Richmond dalyj) atsibuvo teatras, parengtas draugystės „Lietuva“. Lošta buvo 4 veiksmų K. Jasiukaičio drama „Alkai žmonės“.

Lošimas ant publikos padarė didelį įspūdį, kas visai nesitikėta, ypač Richmond. Lošiant, ypač 4-tą aktą daugumas verkė. Išpradžių publika nerinavo, bet pamaži nurimo ir nutilo, ypač lošiant 4 aktą buvo labai tyku (tai dar pirmą sykį Richmond!) ir nusileidus kortinai žmonės dar lyg kaž-ko laukė, laukė kad dar atsidadytų kortina ir dar daugiau duotų pamatyti jų pačių kasdieninį skurdą....

Lawrence, Mass.

Sausio 25 d. pas mus atsibuvo M. Petrausko koncertas. Nors tą vakarą ištiko didelės darganos, lijo ir snigo, bet, to nepaisant, lietuvių daug susirinko. Nors buvo plačiai garsinta ir angliškuose laikraščiuose, vi-noks iš svetimatėjų matėsi koks trėjetas asmenų; matyt, kaip mums svetimatėčiai atjaučia... Koncertas

prasidėjo po 8-nių. Sudainavo 15 dainų; po kiekvienai dainai pasigirdo smarkūs delnų plojimai. Iš visų dainų publiškai labiausiai patiko... dzukiška: „Šiu uakcely“. Buvo iššauktas mūsų garbus dainotojas po kelis kartus. Akomponavo Petrauskui Lawrence lietuvių senas pažįtamą, buvę vargamistra, p. Čiurlionis. Čiurlioniui jauna mergaitė įteikė gyvų rožių bukietą. p. Petrauskas apturėjo iš publikos du gyvų rožių bukietu: vieną nuo A. Jankaucko choro, antrą nuo vietinio jaunimo.

Koncertas buvo labai puikus ir jis paliko gilią atmintį pas Lawrence lietuvius.

Nedėlioje sausio 23 d. kalbėjo pas mus F. J. Bagočius, vardan Lawrence kooperacijos, nurodė, kad darbininkai tik vienybe gali pagerinti gyvenimą ir vienybėj su kooperacijomis. Publikai labai patiko.

Kooperacija gerai gyvuoja, ant savaitės įeina pelno suviršum 700 dol.

Darbai čia eina nepergeriausiai.

J. Žukauskas.

Pittsburgh, Pa.

„Dilgėlių“ varžytinė. Liet. Moksl. Dr-stė ilgą laiką turėjo reikalą dēlei organo. Iki šiolai, kaip žinoma, buvo organu „Vien. Liet.“. Gruodžio 12 d. buvo metinis susirinkimas. „Dilgėlių“ leidejai pridavė savo pasiūlymą vietin „Vien. Liet.“. Sekretorius perskaitė ir pats nuo savęs prašė, kad draugystė paimtų už organą „Dilgėles“. Tuom tarpu pristojė 3 dalis ir liko, nes „Dilgėles“ mat tekaštuoja tik 60 centų, o „Vien. Liet.“ \$1.25. Tačiau dalykas neužsibaigė. Sausio 9 d. vel buvo mitingas ir toks triukšmingas, kaip buna Mikalojaus dumoje. Platesnių nuomonių sąnariai emė aiškinti, kas tai yra satyros ir „pašaipos“ bei juokų laikraščiai ir kad rimtos organizacijos tokie nie kaip negali buti už organą.

2 dalis sąnarių tam pritarė ir reikalavo sušaukti nepaprastą mitingą, kuris ir atsibuvo 23 d. sausio apkalbėjimui organo reikalų. Pirmininkas klausia: „Draugai, ką dabar darysim?“ „Dilgėlių“ šalininkai, matydami „satyrą“ išstumamą, pradėjo sakt: „Mums nereikia tat jokio laikraščio, mums reikia posmertinės“ (dabar mat įvesta L. M. Dr-stėn, kad pasimirus draugui bus jo paveldėjimas išmokėta iš dr-stės 75 doleriai). Kiti sąnariai emė juokties: „Tik mirkit jus — tuoj išmokėsim!“ Pradėjo kalbėt „Dilgėlių“ leidejas Baltrušaitis: „Mės talpinsim visus L. M. D. reikalus.“ Jam atsakyta, kad ir „Vien. Liet.“ talpina, kas yra reikalinga. Čia vienas iš draugų paėmė balsą ir rimtai emė aiškinti, sako: „Draugai, 3 metus turėjom organą ir mės nenupuolėm, bet pakilom. Draugystė tapo turtinga. O dabar randasi tokių, kurie mums nori darbą sutrukdyt Mėne „satyros“ norim, bet rimto laikraščio.“ Privedė pavyzdį apie Kurlandiją, kur ir piemenukai

skaito rimtus laikraščius. Net Paryžius ubagai turi savo organą. Kas neskaito rimto laikraščio, tą amerikona vadina jaučiu. Galiaus nurodė, kad trejų metų draugystės bujotimas reikalauja laikyties senos ir gerai išbandytos švietimosi metodos. Geriau taip gi laikyti tą laikraštį už organą, kuris rūpinasi plačios visuomenės reikalais, kuris paduoda įvairius naudingus sumanymus ir kitų sumanymus remia, kuris tiek gero padaręs visoms organizacijoms, kaip „Vien. Liet.“ tarnavo Susiv. Liet. A., T. M. D., L. S. S. ir kitų reikalams. Potam paleista ant balsų: ar reikia organo. Balsavo visi, išskiriant 6 (viso draugų buvo 115.) Dabar slaptai balsavo: katras laikraštis liks organu. „Vien. Liet.“ gavo balsų 21, „Keleivis“ 15, „Dilgėles“ 4, „Lietuva“ 8. Kiti laikraščiai gavo po 4 po 5. Barono „Žinios“ gavo 1.

Daugumu balsų tat ir pasiliko Pittsburgo Lietuvių Moksl. Draugystės organu „Vienybė Lietuvnikų“ ateinančiam metui. „Dilgėlių“ varžytinės neišdegė.

Dzukas.

Union City, Conn.

Nors žiaurus spiegu vėjas blaškėsi po Union City 15 d. sausio, nors jis vietinius lietuvius įbaugino atsilankyti teatran, kurį perstatė lošėjai iš Waterburio, nors susirinko vos į 40 asmenų salėn, bet lošėjai stengėsi savo pereigą atlikti. Lošė dramą Br. Vargšo „Pirmi Žingsniai“. Kiekvienas, kuris nors truputį apsipazines su gyvenimu dvarų darbininkų ir žiaurumu dvarponių bei jų užveizdų, tas šitą vaidinimą matydamas nenoromis šluostėsi nuo akių ašaras. Dramos turinis maž-dang tokis.

Dvarponis Murinskis, aklas bajorystės garbintojas ir žiaurus dėl savo darbininkų, akilai tikintis savo galėn, turėjo sau lygų urėdą vokiētį Smitkė, kuriam buvo akilai užsitikėjęs; o Smitkė visaip savo poną apgaudinėjo. Pagaliaus Smitkė įlenda per langą naktį pono kambarin, išvagia pinigūs; o kad nepasilikti kalto, įskundžia tame kėmpininką Žvirblį. Šį pasodiną kalėjiman. Smitkė pono akyse nuduoda gerą ir kaip įmanydamas smaugia darbininkus, labiausiai Žvirblio šeimyną. Žvirblio nusamdytas piemenukas našlatis, labai mėgdavo skaityti knygutes, ką gaudavo nuo tolo daktaro. Pajutęs Smitkė, kad Jonukas skaito, užtat bardavo, mušdavo, grąsindamas išvaryti. Jonukas jo neklausydavo, nepaisydamas nei smugių, kokiais Smitkė jį nuolatos vaišindavo. Jonukas apgailis taudavo savo gaspadoriaus vargų, stengdavosi buti geru.

Murinskio sunus Enrikas įsimylėjo Žvirblio dukterį Onytę, su kuria pagaliaus apsisėda. Prasadėjus dvaruose streikams, Murinskis paklausęs tulo pongalio Tricka, parsikviečia kazokus apmalšinimui darbininkų. Pribuvus kazokams darbininkai išsikaivoja, tada kazokai išperia kaijį pačiam Murinskiui ir sude

gina jo dvarą.

Pirmiaus negu kazokai pribuna dvaran atsilanko agitatorius, kuris pirmiausia užėina pas Žvirblį, sutaiso darbininkų reikalavimus, pernakvoja ir išėina. Jonukas dagirdęs, kad bus tuojaus kazokai, atsineša šaudyklę ir rengiasi ginties. Tuom tarpu randa Smitkė, kuris tik ką pametęs savo poną rengiasi išsikranstyti. Jonukas supykęs jį nušauja. Pribuvę kazokai sudegina dvarą, sumuša poną, apiplėšia; darbininkai nenukenčia nieko. Jaunoji pirmėviška gentkartė ima viršų. Enrikas su Onute pergalingai sušunka: „Lai gyvuoja vienybė, susipratimas ir broliška meilė!“

Atlošė vidutiniškai. Žinoma, ne be klandžių. Tarpe aktų jauna mergaitė deklamavo eiles. Deklamatorė matyt turi pusėtiną talentą, bet tik stokavo didesnio išsilavinimo. Pabaigus lošti teatrą, perstatė deklamuoti lošėją Onytę. Deklamatorė gera, bet kad greitai po lošimui tapo iššaukta, ir reikėjo pralįst pro uždangą, išrodė dikčiai sunervuota, tad padeklamuoti suvis gerai nenusėkė.

Negalima praleist nepatėmijus pirmsėdziui: Kada užėina ant pagrindų perstatyti vakaro programą, neprivalo vartoti, kalbėdamas, daug svetimt-utiškų žodžių, kadangi tas ne kaip skamba klausant su lietuviškomis ausimis.

Nors mažai atsilankė žmonių, bet waterburiečiams lošėjams reikia atiduoti pagarba it jų darbu pagerėti.

J. Radastaitė.

Schenectady, N. Y.

Lietuvių čia randasi apie 350, tarp jų yra visokių pažiurų. Bet apsišvietusių maž. Yra 5-kios draugystės: Sv. Kazimiero, T. M. D. kuopa, Apšvietos Klubas, Dainininkų Choras ir Birutės Dr-stė. Tas visas tik apšviestiesniejie ir palaiko. O tamsuolių, vadinamų „karštų katalikų“, tai prie jokių organizacijų negalima pritraukti, netik ką jiems tautiškos nepatinka, bet ir Sv. Kazimiero dr-stė, iš kurios gauna ligoje pašalpos 6 dol. savaitėje. Visas jų darbas, tai tas, kad dabar griebiasi už darbo bažnyčios dalykuose. Pribuvus kun. Pėžai pas kun. Zydanavičių į Amsterdamą, tur but teu negalima abiem pramist iš vieny amsterdamiečių, tai jis pradėjo lankyties į Schenectady ir ragina, kad uždėtų bažnyčią. Iš karto puolėsi ant Lietuvių Apšvietos Namų, bet matant, kad jo negalės paimt po savo valdžia, tariasi dabar su lenkų kunigu.

Tačiaus kazai, ar kas bus su bažnyčia. Amsterdamiečiai šykštūs. Pėža laikė pirmutines mišias Kalėdų rytą ir antrą dieną. Rinko bažnyčiai pinigūs, bet gavo vos 23 dolerius. Todėl ir pasiliko tą sau už keilią.

A. Nevėžis.

Brooklyn, N. Y.

„Živilė“. Vietiniai lietuviai da vel vieną pavyzdingą ir įžymų turėjo vakarą — tai vaidinimą „Živilės“, kurią 22 d. sausio McCaddin suloše sulošė Sim. Daukanto Drama-

tinė Dr-stė. Turinys „Živilės“ rodo amerikiečiams jau kiek-tiek žinomas, nes šitas veikėlis buvo išleistas T. M. D. lėšomis ir daugelis jos sąnarių perskaitė. Tačiau ant scenos pamatyt „Živilę“ visuomet vėrta. Lošiant daug skaidriau atsivaizdina jautrus istoriškai lietuvių papročiai ir gilesnį įspūdį padaro ant žmogaus.

Karijotas, vienas Žemaitijos valdonų, turi gražią dukterį — Živilę. Ją pamylė jaunas lietuvis vaikas — Porajus. Jis ne augštos kilmės, bet savo narsumu atsižymėjo ir Karijoto dvaran įleistas, kaip savas. Bet Živilė patiko da kitiem dviem — rusų karžygiui ir lenkų karžygiui. Abu šitie ją peiša, bet abu nieko nelaimėja. Živilė atsiduoda Porajui ir praranda mergystę. Tuoliai lietuvių papročiai labai pridaboję dorą, už „sugriešijimą“ čystatoje sunkiai baudė — tiesiog sudėgindavo. Karijotas gailisi dukters, bet kad parodyti žmonėms, kaip reikia įtatumus ir papročius užlaikyti, taip gi varu spiriamas kunigo-vaidylos, leidžia Živilę pasmerkti sudėginti. Rods duoda jai progą išsigelbėti, jei ji išduos tą, su kuriuom nusidėjo. Živilė didvyriškai pasišvenčia pati viena už nuodėmę numirti, o Porajaus neišduoda. Tuom tarpu ją įmeta kalėjiman. Porajus desperuoja. Jis pasikviečia ant Karijoto rusus, sumuša jo kariuomenę ir sudėgina lietuvių kaimus. Galiausiai jis nori išsivesti iš kalėjimo savo numylėtinę — Živilę. Bet štoji dažinojusi, kad Porajus su rusų pagalba ir jos tėvą bei lietuvius sumušdama, nori ją išliuosuoti, užsidega ant savo mylimojo neapykanta ir priepat kalėjimo durų jį nuduria. Toks negirdėtas mergaitės pasišventimas rodo turėjęs butų suminkštinti tėvo širdį ir prietaringą kunigiją. Bet ne tai dedasi: Živilę vistiek išveda ant lauzo...

Kaip matom, šita tragedija apšėiai turi sensacijų; nors jos ir netvarkiai autoriaus sugrupuotos, vienok publika labai sujudina. Ir čia lošiant, daugumas žmonių verkė; buvo matyt, kaip nedideli vaikai godžiai sekė paskui aktorių veikimą ir ašarojo. Įspūdį Brooklyne „Živilę“ padarė nemaža, ypač kad neblogoi buvo parinkti aktoriai ir gana atsakanti scena. Prie geriausių aktorių galima priskirti: Liutkauską — Porajaus rolėje, Vilkevičių — Karijoto, Sėigauskintę — Živilės. Antrojoje eilėje pagal rolių ir gabumo stovi: Šimkiutė — Aldutės rolėje. Dapkevičius — Ivano. Neblogai lošė: Markevičius — Rigimuntą, Vanagas — vaidylą. Petrauskas — Terlą, Augustas Zbignieva, Garšva — Boleslavą, Perevičius — Dimitrą, Stanevičius — tarną. Kareivių roles lošė: Martusevičius, Ambraziejus, Vargdienėlis ir Vingelis.

Žmonių susirinko į 600, kas Brooklyne visai nepaprasta, nes pas mus ant teatrų ateina 2-3 šimtai žmonių, tai daugiausiai. Šitas parodo, kad

visuomenė jau pradeda interesuotis rimtesniais veikalais ir noriai eina jų pamatyt. Gal prisideda ir gražumas salės bei scenos, kurią per Petrausko koncertą publika pirmą sykį pamatė.

Po lošimui „Mildos Choras“ gražiai sudainavo: „Ar einu ar stoviu“, „Lietuvos dievai“, ir „Labą nakt“. Teatras ir dainos paliko klausytojuose didelį įspūdį. Tuomi padrausinta Sim. Daukanto Dram. Dr-stė rengia šitam sezono da kokią nors iš didesnių ir gražesnių veikalų pastatyt ant scenos. Iškašėiai rods dideli, bet sako likę pelno į 200 dol., kuri žada sunaudot scenos drapanų įtaisymui.

Nerukau.

Waterbury, Conn.

Nuo sausio 25 d. Augštesnis Teismas čia pradėjo nagrinėti Zofijos Kričmanutės iš Union City bylą. Kričmanutė, kaip skaitytojai pamena, buvo suimta da pereitam rudenyj. Prokuratūros apkaltinimas štai iš-ko susideda: Zofija Kričmanutė, lietuvaite 19 metų, piano muzikės mokytoja iš Union City, 17 d. rugsėjo, 1909, išėjo su savo jaunikiu Bronislavu Kulvinskiu pavakaryj pasivaikščioti, ir jiems įėjus į tankius krumus mylios atstume nuo miesto, Kričmanutė iš revolverio keliais šuviais Kulvinską nušovė. Palikusi pusgyvį, parėjo namon, tą patį vakarą vėl sugryzo į krumus ir su peiliu perpjovė savo jaunikui gerkle. Ant rytojaus, subatos rytą 18 rug-ėjo, nusipirkusi kitą revolverį Waterburyje, drauge su kitu jaunikiu Juozu „Mičeliu“, vėl sugryzo da baigtų savo aukos. Tą pačią dieną Kulvinkas buvo rastas krumuose vos gyvas, parvežtas Waterburin ligonbutyje pasimirė. Kričmanutę tuoj suėmė ir ikšiolai laikė New Haveno kalėjime. Ten-pat sėdi ir jos sąkaltininkas „Mičelis“, kurio byla bus nagrinėta už mėnesio vėlesniame teismo susirinkime. Prieš Kričmanutę bus vienas svarbus liudininkas — maža mergaitė Deltaviutė, kurią Kričmanutė 17 d. rugsėjo, grįždama supjausytą Kulvinskio, buvo atsivedusi su savim į krumus. Teismas susideda iš 12-kos prisiekusiųjų teisėjų iš aplinkinių gyventojų, daugiausiai fermerių, kurie paprastai yra žinomi savo gerumu širdies ir vargiai merginą sunkiai nubaus. Kričmanutė esanti labai gerame upe, ginantis nuo kaltės ir viską verčianti ant kito savo jaunikio — Mičelio. Užklausta, kam ji susirašinėjo su dr. Rutkausku iš Chicagos ir ar ji mylėjo Rutkauską, atsakė: „Oh, foč! aš tik mylėjau gavinėti laiškus“...

Boston, Mass.

Sausio 23 d. čia atsibuvo M. Petrausko koncertas. Bostoniečiai labai iškilmingai dainininką pasitiko ir koncertas labai nusisekė. Ne vien lietuviai, bet ir svetimtaučiai koncertą išgyrė.

M. St.

Rengiama leisti tris knygas.

„Raisto“ (The Jungle) likosi vos keletas egzempliorių, vienok kurie pasiskubins ir nori dar gauti, tai prisiųsdami 1 dol. gali gaut. „Baltramiejaus Naktis“ nors da nėra metų laiko, kaip išleista, vienok jau likosi vos keletas šimtų egzempliorių. Taigi geras knygas bile kam apsimoka išleisti, nes žmonės perka ir pagriebdami skaito, taip kaip „Raistą“ arba „Baltramiejaus Naktį“, kurios labai akyvos ir naudingos kiekvienam pasiskaityti.

Dabar rengiu dar tris knygas, ne mažiau akyvas, išleisti, pirmą — tai mano paties išversta iš anglų kalbos „Atsilankymas Maižio, Jėzaus ir Jurgio Vašingtono į Suvienytas Valstijas Amerikos iš dangaus“ — apipasakojimas tų trijų didvyrių, kur ir ką jie atrado ir matė. Pats atgalvis liudija, kad bus labai akyva knyga. Ji parašyta angliškai profesoriaus Brunoff, nuo kurio apturėjau leidimą išleisti. Antra knyga nežinau d. tikrai kokis reikės duoti atgalvis, bet tai bus aprašymas apie žymesnius darbus ir nuveikimus Rymo katilų bažnyčios tėvų. — Gal tai bus „Mokslingasis Rymas“ — nes esu sutaręs su vienu moksleiviu, kuris jau surinko medžiagą ir rašo tą knygą. Vakarijos laiku prisidėjo užbaigt Veikalas savo turiniu bus labai svarbus.

Trečia knyga tai turi būti apie stebuklus, nes lietuviai drūčiai tiki stebuklams. Šitą knygą parašyta garsiausio pasaulėje francuzų raštininko Emilio Zola, apie stebuklus Lourdoje. Rods dvasiškiją, jau tą knygą iškeikė, vienok kaip aš persitikrinau iškeikimas yra geriausių apgarsinimų, todėl ir pasiryžau išleisti, tegul lietuviški kunigai ją garsis.

Todėl, jeigu koks geras lietuvis vertėjas jau turi išvertę tą knygą, tegul praneša, — aš nupirksiu rankraštį; bet jeigu jau kas nors yra ją padavęs spaudon, todėl teiksias pranešti, tad aš vietoje „Lourdės pamelės stebuklų“, išleisiu „Pamelė Svenčiausia Paryžiuje“. Antrankiai vertėjai arba kalviai nesuprantamų lietuviškų žodžių tegul neatsišaukia bet tik žinomi kaip lengvos kalbos, geri literatai. Šią knygą nors ir daug pigiau būtų spaudinti Chinuose arba Prusuose, bet duosiu atspanst Amerikoje, nes nei chinai nei vokiečiai, o tik lietuviai skaitytas knygas, ir aš pats Amerikoje gyvenu. Rašant adresuokit:

120 Grand st.
Brooklyn, N. Y.
Su guodone

J. Naujokas.

Savo katalogą risokių knygų išsiunčiu prisiuočiant už 2 c. markę.

Tik tie gyvena, ką turi vilgti: neatimkite vilties nuo vargdienio.

Jonas Jablonskis.

Vienas iš verčiausių pagarbos vyrų, kurių darbai gėrisi ir naudojasi visa lietuvių tauta, be abejo yra p. J. Jablonskis. Jis pirmutinis sutvarkė ir į tikras vėžes įstatė dabartinę rašomąją mūsų kalbą. Kaip kruopšti bitelė rankioja medų iš įvairių žiedų, taip ir p. Jablonskis per visą savo gyvenimą rupinosi nuodugnai pažinti visuose tėvynės kraštuose lietuvių kalbą ir aikštėn kelti jos ypatybes ir grožybes. Pasirodžius 1883 metais „Aušrai“, pirmutiniam mūsų laikraščiniui, jau matome p. Jablonskį kaip vadą lietuvių kalbos dalykuose. Jo rašybos taisyklės, išlitografuotos tuomet poroje lapelių, taip tiksliai buvo sustatytos, kad jos davė naują pakraipą visai lietuvių rašybai. „Varepe“ kitame, iš Tilžės einančiame laikraštyje, p. Jablonskis ėmė valyti rašomąją kalbą nuo įvairių iškrypimų ir svetimybų. Bet didžiausią vertę turi jo gramatika, išleistoji 1901 metais (kaipo Kriausaičio gramatika), už kurią ligšiol nėra geresnės ir kuri įvedė rašybos vienodumą visuose lietuvių raštuose. Kai-kuriems dalykams paaškėjus p. Jablonskis paskutiniiais laikais padarė toje gramatikoje nevieną atmainą.

Kad parodžius, kokia graži ir turtinga lietuvių kalba jisai pats ištaisė šiuos veikalėlius ir veikalus: „Palangos Juzė“, „Urvinis žmogus“, „Naujoji Zelandija“, „Krislai“, „Lietuvių Pasakas“, „Robinzono gyvenimas“, „Apie cholerą“ ir „Visuomenės įnamiai“. Visuose tuo-e veikalėliuose kalba taip graži, kad žmogus negali atsigėrėti. Taigi, kas nori išmokyti gražiai lietuviškai kalbėti ir rašyti, tegu visų pirmą juos skaito.

Pereitąją vasarą p. Jablonskis padėjo poterių komisijai galutinai išdirbti „pataisytuosius poterius“, apskelbtus ne-ena „Vadovo“ skiltyje, o dabar jau baigia rengti į spaudą savo svarbiausią, daugelio metų darbą — lietuvių kalbos sintaksį. Vienas iš kalbos žinovų, kuriam teko tasei sintaksis skaityti rankraštį, taip išsitarė: šiuo veikalu p. Jablonskis galutinai ir teisingai nupelnys vardą rašomosios lietuvių kalbos tėvo.

J. Jablonskis yra gimęs Suvalkų gubernijoje. Baigęs Marijampolės gimnaziją su aukšniu medaliu, augštesniuosius mokslus, kaip kalbininkas, išėjo Maskvos universitete. Paskui po keleris metos mokytojavo Mintaujos ir Revelio gimnazijose, Panevėžio mokytojų seminarijoje, o dabar jau antri metai yra mokytoju Lietuviškojo Bresto gimnazijoje. Eina jau šeštą dešimtį metų. Dieve duok, kad dar ilgai pagyventų.

(„Saltinis“.)

ŠIS--TAS.

Kova su žiurkėmis. Indijas tankiai aplanko baisi liga džuma arba čuma vadinamoji, nuo kurios tukstančiai žmonių išmiršta. Yra tai limpanti liga, nuo kurios žmonės labai greitai miršta. Nei švarumas, nei didžiausias apsižiūrėjimas ir atsargumas nuo užsikrėtimo baisingia liga negalėjo ikšiol išgelbėti: apsirgdavo žmonės ten, kur visai niekas nesitikėdavo. Galop pasirodė, kad tą baisų marą išnešioja žiurkės. Mat žiurkių plaukuose gyvena mažos blusos, kurios yra tikromis tos džumos sekloimis. Žiurkės bėgiodamos iš namų į namus, o net iš miestų į miestus ir po kaimus — išplatiną visur marą. Kadangi Hinduosų religija (jie buddistai) uždraudžia visokių gyvūnų užmošėjimą, tad žiurkių ten didelė daugybė, per ką ir nuo džumos apsisaugoti sunku.

Paskutiniuose laikuose „Išganymo Armija“ Indijose surado gerą būdą žiurkių naikinimui neįžeidžiant Buddos religiją: parvežė iš Europos daugybę kačių ir nupirko du dvarukčių vaisinimui. Katės žiurkes pjauja be pasigulėjimo, nežiurėdamos į jokias religijas, o kadangi Buddos religija draudžia tik žmonėms gyvūnų užmošėjimą, tad buddistai ne tik ką neturi ant kačių neapykantos, bet dar anas labai guodoja.

Ištirta taip-pat, kad užkrečiamoji blusa nuo nugaišusių žiurkės noriai persikrausto ant

jų kiauliukės. Išganymo Armija, kur katės žiurkes jau išpjovė, paleidžia į namus keletą tų kiauliukių, paskui su atsargumu tas kiauliukes, o taipgi visus namus dezinfektuoja.

Tikimasi, kad išnaikinus žiurkes — išnyks ir baisusis maras — džuma.

Lušnakojis.

ŠEIMYNA IR PROSTITUCIJA.

Pagal rusišką sutaisė R. Baltrunas.

Reikalavimas meilės, pavidale lytinio situokimo vyro su motere, apsiereiškia dėl žmogaus vienu iš pačių stipriausių dalykų. Jis tyroniškai valdo žmogumi, neturėdamas dėl savęs kitokių žaboklių, kaip tik įsigyvenusių gėdą prieš draugiją, kas vienok taip lengvai šiandien apeinama, užsislėpus po veidmainystės plosėtimui.

Kaip gi užsiganėdijo pirmiausiai ir užsiganėdija šioje gadyneje tas užsilaikantis žmogaus pareikalavimas?

Bėgančiame gyvenime užganėdinimui lytinių pageidimų randasi trys būdai, katruos atidengė žmogui praėjusi ir dabartinė kultūrinių žmonių evoliucija.

1. *Prostitucija.* Prostitucija vadinasi vienas pavidalas taip vadinamo pasileidimo. Pats žodis „prostitucija“ paeina nuo latiniško žodžio „prostatuere“, kas reiškia pastatyt pirmyn, išstatyt ant pardavimo, — šiame atvejy — pardavinėjimo meilės, atsidavimo merginos ir moteriškės daugeliui vyrų, pirkliavimo savo kunu. Prostitucija, kaip gili drauginė apraška, buvo jau žinoma gilioje senovėje: daugiau, kaip už dvidešimties amžių pirm krikščioniškosios eros.

Silyginti istoriškai ištyrimai parodo, kad prostitucija gyvavo visados ir buvo išsiplėtojusi visur, kur tik gyvavo žmogiška draugystė: ji randasi ir pas laukičius žmones, kai kada pavidale svetingumo, kada šeimos galva siulija savo svečiams pačias ir dukteris, kaip kada gi apsiereiškia, kaip profesionalinis užsiėmimas kai-kurio skyriaus moterų, eksploatuojančių savo kuną už apmokėjimą, tarnaujančių vyrams užganėdinimui jų lytinių geismų.

2. *Be šliubo gyvenimas.*

3. *Šliubas.*

Štai tie trys keliai, katrais gali eiti dabartinis žmogus lyties numaldymas.

Katras gi iš tų kelių pats teisingiausias, geriausias ir žmonijai atsakantis? Atsakant ant šito klausimo pirmiausiai reikia permatyt lytinės meilės esybę ir pobūdį.

Juntamasis patraukimas, kiekvieno gyvo sutvėrimo prie antra-kitos lyties, turi savo pagrindė b. tiname reikale paturėjimo gimties, tai yra vaisymosi. Tas reikalavimas, arba gavalinis magnetas, pritraukias vyrišką lytį prie moteriškos, apsiereiškia viename ir tam pačiam laike, ir yra reikalinguoju pamatu prigimtinės meilės. Gamtos sąmoningoji valia, didžios idėos vardan — paplatinimui svieto, paturėjimui gyvenimo, kad jis pasanlyje nepasibaigtų — verstė verčia kiekvieną gyvą organizmą jausti nepergalimą patraukimą vienos lyties prie antros, nes, jeigu tas patraukimas nebūtų taip stiprus, tada gyvybė pamažu užgestų, ir visi gyvi organ zmai pranyktų nuo žemės veido.

Žmogus, taip jau kaip ir visi gyvūnai, nors ir neaiškiai šitą meilės patraukimą nujaučia, nors kartais ir bando lenkties nuo paturėjimo savo giminės, vienok negali išvengti nuo to, ko prigimtis reikalauja. Tas aiškiai duodasi m. tyt, kaip žmogus ieško sau šeimyniško gyvenimo, kaip jis yra prisirišęs prie savo vaikų, kaip jis tos meilės vedamas kartais daeina net ligi nustojimui proto.

Toks apsiereiškimas ženklina tikrą reikalingumą paturėti gyvenimo gyvybę. Jis užveria savyje pačius ypatinguosius ruoztus visų gyvūnų, nuo mažiausio mikroskopiško gyvūnelio iki pačiam žmogui, kurie ant mūsų planetos gimsta, auga ir miršta. Tame reikalavime išsiaiškina didelė gyvybės idėja pasaulyje.

Jeigu neišvengtiniu meilės ženklų yra patraukimas išdirbti naujus organizmus, jeigu gimdymo kudikių aktas apsiereiškia, taip sakant, akti užbaigiančiu meilę, tai pradinis mei-

Jes momentais turi persistatyti kokiū saldum užsiganėdiniū per akta lytinio susituokimo; tą prigimtis ir yra žmogui suteikusi, kaipo pamatinimą atsiekti augščiaušį gamtos uždavinį — paturėjimą gymio. Idant gyvenimas pasau lyje nenžgestų, galingasis gamtos darbas įnešė svetian tokius saldžiai masinančius užsiganėdiniū dēl kiekvieno gyvo organizmo, daeinančius iki impulsinių pajautimų. Jeigu umai jaučiamasis prie paturėjimo gymio yra impulsinis gamtiškas pareikalavimas, tai ir žmogaus linkimas prie meilės yra protingo, nes žmogus labiau už kitus gyvūnus tą privalumą jaučia, kaipo augščiaušiai išsivystęs gyvūnas.

Ir taip, gaivalinis patraukimas prie meilės susiveda į tą, kad lytinis užsiganėdinimas, suvedantis vieną lytį prie antros, yra tai budas paturėjimui žmonijos: stebuklingas gyvenimo šėkla, prirengiama slaptoje laboratorijoje vyro ir moteries, besočiai jieško viena-antros ir ga lingai viena-kitą pritraukia; kada meilė juos suartina, jie susivienija į vieną kūną, ir su baisiai jautriais virpėjimais nustato pačią palpatingiausią gamtos lygsvarą — pagimdymą žmogaus.

Pagrįždami prie išaiškinimo pastatytojo mūsų klausimo — apie teisingą formą užsiganėdinimui lyties, mes turime rasti atžvilgį, kokis gyvenimo budas yra tikriausias palaikymui to švenčiausio gamtos uždavinio — draugavimosi vyro su moterim.

Jeigu, tokiu budu reikalingasis meilės laipsnis apsieiškia vaisymu gentkarties, paturėjimu nuo išnykimo žmonių giminės; jeigu gaivalinio lytinio akto mes joku budu negalime panaikinti nei ignoruoti, tai atsakymas aut augščiaušio pastatyto klausimo pasidaro mums suvis aiškum: žmogiškame sugyvenime daleidžiamas gali būti tiktai tokios lytinio susidraugavimo formos tarpe vyro ir moteries, kurios gali praveisti gimimą kudikių ir užlaikymą gentkarties bei jos gerą užlaikymą.

Taigi dabar matome, kad prostitucija yra netikras kelias ir net priešingas augščiaušio išdeštytiems gamtos įstatymams, labai blėdingas žmonių gyvenimui, nes prostitucija ne tik žmonių išsiplėtojamą trukdo, bet daugelį aukų velka į kapus. Prostitucija nereikalauja paturėjimo gyvenimo meilės, bet tik laikino nu maldymo lytinių užgaidų, paleistuvystės, apgavystės, arba taip kokių komercijinių išnaudojimų.

Neormališkas šių dienų gyvenimo sutvarkymas, turi sau gilius pamatus paleistuvystėje, girtuoklybėje; be galo išsiplėtoję šios piktybės ypač plačiai išnaudoja lytinį instinktą, kaip atskirių ypatų taip ir žinomuose draugijos laipsniuose. Tuo blogu papročiu labiausiai užnuodyta visa turtingųjų žmonių klasa, neišskiriant ir dvasiškijos, katra budama gerai aprupinta ir galinga, leidžia savo kuniškus geidulus pilnon valion, išjieskinėdama įvairius lytiniam užsiganėdinimui gašlavimus. Paskui juos seka ir bėdinieje žmonijos luomai.

Prostitucijos yra trys skyriai: *Svietingoji, tikėjimiška ir profesionalinė.*

Svietingoji prostitucija vadinasi — paprotis šeiminių pavesti savo moteris laikinai mylimų svečių valdžiai. Šita prostitucija turi taip gi dvi rūšis: pirma, svečio valdžiai atiduodama ant nakties tarnaitė arba nevalninkė; antra — tankiai atiduodama net dukte arba šeiminko pati, kada šeiminkas taip myli svečią, jog savo geriausio daikto nesigaili, o tuom dar tikisi nuo savo svečio ko nors gero pasinaudot. Tas paprotis labai išsiplėtojęs po Afriką, Aziją, ant salų pietinėse jūrose, taip gi pas kai-kurias tautas Siberijoje, kur šeiminkas net labai užsirusina ir laiko už didelį sau įveidimą, jeigu svečias atsisako nuo tokio pavaišinimo.

Tikėjimiška prostitucija — vadinasi reikalas moterų ir mergaičių atiduoti, tam tikrose didesnėse šventėse bažnyčoje, kunigui, valdomams arba kokiems garbingiems svetimtaučiam: kaipo savo dievaičių garbei pasišventimas. Toks paprotis dar ir šiandien užsiliko Indijoje. Pats didžiausias lopšys tokių papročių skaitosi senovės Babylonija, kur stovėjo bažnyčia dievaitės Melitos. Prie tos bažnyčios kiekvienai mergaitė turėjo praleisti paskirtą savo gyvenimo laiką, atsiduodama kunigams ir įžymies žmonėms bei svetimtaučiam, katrie mi niomis spaudėsi ant tos tikėjimiškos paleistuvystės rinkos.

Profesionalinė prostitucija, pirklavimas gyva mėsa už pinigus yra baisesis ir ji išsiplėtojusi po visą žemę. Ir ištikro, ji sukrovė sau lizdą visose šalys: mūsų planetos, ir kas žin, ar atrastum ant žemės veido tokią tautą viduryje kurios moteris nepirkliautų savo kūnu pavidale uždarbio. Ta prostitucijos forma įsiviešpatavo ir pas apšviestus, inteligentus žmones, ir taip giliai įleido savo šaknis, kad kariavimas su jaja visur pasilieka be psekėmės. Su nulindimu ir gailėsčiu duodasi matyti, kaip ta paleistuvinga prostitucija užgriebia savo kilpomis vis naujas ir naujas aukas; kaip žuva tos aukos puldamos į prapultį, nuvilkdamos su savim naujus sutvėrimus.

Profesionalinė prostitucija yra trejopa: vieša, pavienė ir paslaptinė.

Viešą prostituciją užlaiko tam tikri namai. Jų užlaikytojai gauna nuo valstybės net tam tikrą pavelijimą, turi įrengti tam tikrą vietą ir užlaikyti daug agentų sujieskojimui mergaičių. Todėl, užlaikytojams tokių namų reikia įdėti prostitucijon ne maža ir kapitalo, užvesti tikrą pramonę. Tokiu budu užlaikytojai prostitucijos namų, suvedžiotojai ir suvedžiotojos, sudeda tikrą luomą pirklių gyvuoju tavorų; jie bastinėja si po miestus, kaimus, medžiodami savo prekių. Gabūs jieškotojai, įvairiais pavidalais prisidengę, ypač tyko ant tokių mergaičių, kurių neturi aprupinto gyvenimo. Nusizymėję tokią auką, agentas ar agentė prieina prie jos su užklausu: ar nenori jinai gauti „naują, labai gerą vietą“ ir tt. Budų tokiems pajieskojimams labai daug. Vieni apgarsina laikraščiuose apie atidarymą mergaitėms ir moterims visokių darbų ir užsiėmimų įstaigos, kur jas ir sugaudo. Tai vėl ateina koks agentas prie tokios dirbtuvės, kur dirba jaunos mergaitės, ir užkalbinės, siulo darbą; paskui nusiveda į restauraciją, arba traktierių, kur turi prielankų sau viešbučio savininką; tas, žinoma, agento prikalbinėjimus užtvirtina. Suokalbis darosi atskiram kambaryje. Ant stalo jau viskas verda, stovi pamylėjimai, čia jau randasi ir degtinė, vynas, alus ir kitas kas. Kada mergaitė nugirdo, tada prasideda šneka, ir lengvai gaunasi pritarimas išvažiuot. Agentui reikalaujant, mergaitės eina į dirbtuvės ofisą ir atsisako nuo darbo bei atsiima uždirtus pinigus. Kada mergaitės, jau gatavos ant išvažiavimo, sugrįžta, vėl jas pamylė, nugirdo ir tą pačią dieną išveža į „vietą“. Arba buna ir taip. Du giminės arba draugai atidengia du užvedimu: vienas atidengia madų dirbtuvę, kitas — viešus namus. Pirmoje dirbtuvėje renka sau tiktai pačias gržiausias, jaunas darbininkes ir tik iš kito miesto, ypač tokias, pas kurias nėra tėvų ir tt. Žodžiu tas, katros apart gražumo ir jaunumo neturi jokios globos. (Toliaus bus.)

VIETINES ŽINIOS.

— Pereitą nedėdienį Taut. Namų salėje buvo Brooklyno draugiečių atstovų susirinkimas, kuriame apkalbėta imigrantų reikalai. Išsiaiškinus dalykai patvirtinta pirmesni nutarimai, kad geriausiai prisidėti prie slovakų imigrantų draugystės New Yorke, kuri daug gero lietuviams jau padarė ir imigrantų sušėlimą pastatė ant gerų ir praktškų pamatų. Susirinkimas nutarė atspaudinti 5000 atsišaukimų į visuomenę, ir išsiuntinėti tuos visoms lietuvių draugystėms Amerikoje bei patalpinti tą atsišaukimą į visus mūsų laikraščius. Paskiaus susirinkimas nutarė surengti didelį viešą mass-mitingą, išnešimui protesto rezoliucijos prieš ateivių varžymui įneštus billius į kongresą.

— Pereit ketvergo vakare p. Bukšnaitis. Liandies Mokyklos narys, Taut. Namų salėje turėjo paskaitą apie „Pilvakalbystę“. Klausytojų susirinko apie 100 asmenų.

— „Mildos Choro“ sąnariai prašo mus paskelbti užkvietimą į vietinius, jaunus vyrus, kurie turi geras balsus, kad prisidėtų minėtan choran, sutaisymui gero ir pavyzdingo kvarteto. Choras žadės mokyties visokias lietuvių kalboj esančias dainas ir naujai pasirodžiusias kompozicijas. Išimocint esą labai lengva. Tą chorą kas ketvergo vakaras mokina p. S. Rukauskas, po No. 112 Grand str. Vilkevičiaus buste.

Maksim Gorkij.

Nereikalingo žmogaus gyvenimas.

Kelias valandėles visi tylėjo.

— Velnias su jumis! — tirštai ir ramiai tarė Kapitolina ir, atsirėmusi ranka į stalą, pamaži pakėlė nuo kedės savo sunkų kūną.

Jevsiejui nemalonu pasidarė:

— Į šlapį panaši, tokia . . .

Ai, kaip tai nemandagiai! — su apgailistavimu tarė Lidija.

— U! Taip, Jevsiejau, tu, brole, nemandagn!

— pertikrinančiai patvirtino Zarubinas. — Kapitolina Nikolajevna mergina, kokių retai tėra, ir visi pasizįstantieji gerbia ją.

— O man vis viena, — tarė Jevsiejus. — Aš noriu alaus!

— Ei, alaus! — sušuko Zarubinas. — Kapočka, buk maloni, pasirupink kas-link alaus.

Druta mergina pasisuko ir, kojomis velkina grindimis, nuėjo sau, Zarubinas gi, pasilenkęs į Jevsiejų, išiskverbiančiai ir su pamokiniu pradėjo:

— Matai, Jevsiejau, čia, žinoma toks namas ir taip toliaus . . . Bet merginos tokie-pat žmonės, kaip aš ir tu — kam jas įveidinėti bereikalingai? U! Ne visos čia iš savo noro . . .

— Pasitrauk! — tarė Klimkovas.

Jam užsinerėjo, kad viskas aplinkui būtų ramu, kad merginos nebevaikštinėtų, tartum nuobodų rudeninio debesio gabalai, kuriuos mėto vėjas; jis velėjo, kad tas plikai pasiskutęs taperas, su tamsiai mėlynu paskendusio žmogaus veidu nebadytų savo pirštai į geltonus dantis piano, panašaus į didelio baiduno snukį, kuris balsiai čypė ir kvatojo. Norėjo jis, kad visi tyliai susėstų ant kedžių ir sėdėtų, nepasijudinant; kad užlaidos ant langų nesijudintų taip keistai, tarsi jas tampo kaž-kokia nematoma, iš gatvės įlindusi ranka. Ir kad duryse sustotų Olga, baltais rubais pasirėdžiusi, tuomet jis apeitų, pasikėlęs, visą kambarį ir kiekvienam žmogui drožtų, pašokęs, per žandą — te Olga mato, kad jis visų neapkenčia, jinai gi klysta ir nieko nesupranta.

Į ausį lindo gailūs Zarubino žodžiai:

— Mudu atvažiavova pasilinksminti, o tu išsyk keli skandalą . . .

Jevsiejus svyrudamas visu kūnu, drumzdinai pažvelgė jam veidan ir staiga šaltai ir aškliai tarė sau:

— Per tą kalės vaiką . . . Per jį aš papnoliau į kilpą. Vis tai per jį . . .

Jis paėmė į ranką pilną alaus butelį, įsipylė sau stiklą, išgėrė jį ir, neišleisdamas butelio iš rankos, pasikėlė iš vietos.

— Pinigai mano, ne tavo, „svoloč“! — tarė jis.

— Kas iš to? Juk mudu draugaujama . . .

Juoda, kirpia ir badi Zarubino galva užsivertė atgal, Jevsiejus pamatė smailias blizgančias akutes ant pailgo veido su iššieptais dantimis.

— Tu palauk, sėsk, — tarė jis.

Klimkovas pakėlė butelį ir drožė juo veidan, taikindamas į akis. Riebiai, šlapiai sublizgėjo raudonas kraujas, prizadinęs Jevsiejuje įnirusį įsikarščiavimą — jis dar sykį pakėlė ranką, apsiypylė alumi. Visi suzė, sučypė, krustelėjo, kaž-kieno nagai įsikverbė į Klimkovo veidą, jį paimta už rankų, už kojų, pakelta nuo grindų, vilkta ir kaž-kas spjaudė jam veidan šiltomis, limpančiomis seilėmis, gniaužė gerklę ir draskė plaukus.

Jis atsietėkėjo policijoje, apdriskęs, sudraskytas, šlapias, išsyk atsiminė viską ir pirmą dar savo gyvenime sykį, be baimės, pamislijo:

— Kas dabar bus?

Pažįstamas policijos įrėdnis patarė Jevsiejui nusiprausti ir važiuoti namon.

— Ar teisman paduosite? — užklausė Klimkovas.

— Nežinau, — atsakė policistas, atsidukėjęs ir su pavydu balsiai pridėjo: — Kas-žin, ar teis. Jų vyrų vyrų — galybė, jiems viskas galima, na, ir jums taip gi . . . Jūs apsaugoje esate, tad ir gerbia jus . . .

Jevsiejus nusišypsojo.

Kelioms dienoms praslinkus kaž-kokio neaiškiaus, lygaus gyvenimo be įspudžių ir baimių, Jevsiejų pasišaukė Pilipas Pilpovičas ir ilgai plonai šaukė ant jo:

— Tu, idijotas, privalai žmonėms duoti gero pasielgimo pavyzdį, ne skandalus kelti — meldžiu, atmint! Jei aš dar ką panašaus dasizinosiu apie tave — aš tave uždarysiu į šaltą ant mėnesio — girdi?

Klimkovas išsigando, susitraukė ir ėmė gyventi patylėliais, nežymiai stengėsi kuodaugiausiai nuvargti, idant negalėtų nieko mįslyti.

Kuomet jis susiėjo su Jokubu Zarubinu, tai pamatė po dešiniosios jo akies ant žando nedidelį raudoną randą; ta nauja žymė ant juodo šnipo veido bu-

vo jam maloni, ir persitikrinimas, kad jis atsidrąsino užgauti žmogų pakėlė jį jo paties akyse.

— Už ką tu mane? — klausė Jokubas.

— Taip, — tarė Jevsiejus. — Įgėręs buvau aš . . .

— Eik tu, velny! Juk žinai, ką reiškia veidas mūsų tarnystėje! Ar galima jis gadinti?

Ir Zarubinas pareikalavo, kad Jevsiejus pavaišintų gerais pietais.

XVIII.

Bet Klimkovui nepasisekė pasislėpti nuo priešingų minčių galybės, jos vėl atsirado — tarp šnipų pasklido garsas, buk kai-kurie iš ministerių pasidavę caro ir Rusijos priešams. Jie įėję buk sankalbon, kad atimti nuo caro valdžią, pakeisti esantį dabar gerą rusišką gyvenimo surėdymą kitokiu, nuo užsieninių valstybių paskolintu ir, žinoma, kenksmingu Rusijos gyventojams. Dabar jie išleido manifestą, kuriame buk tai iš caro noro ir jam sutinkant pranešama žmonėms apie tai, kad jiems netrukant bus suteikta laisvė rinkties buriais, kur tik panorės, kalbėti apie tai, kas juos užima, rašyti ir spauzdinti laikraščiuose viską, kas jiems reikia ir net bus suteikta laisvė netikėti į Dievą.

Vyriausybė vėl bailiai ėmė bėginėti, išsigandusi ir nusiminusi, vėl ėmė kalbėtis su šnipais mandagiai ir nors neprašė nieko, nieko jiems nepatarinėjo, vienok, matomai, rengėsi pasakyti kaž-ką svarbų ir su reikšme. Pilipas Pilpovič per išstis valandas slapta ir patylomis kalbėjosi su Krasavinu, Saša, Solovjovu ir kitais patyrušiais agentais; po tų pasikalbėjimų jie išėidavo susiraukę, užsirusinę; ant draugų užklausimų atsakinėjo trumpai ir neaiškiai.

Kaž-kaip sykį, per negerai uždarytas Pilipo Pilpovičio kabineto duris į kanceliariją išiskverbė Sašos balsas, piktas ir nu įsikarščiaavimo virpas:

— Ne apie konstituciją, ne apie politiką reikia jiems sakt, bet apie tai, kad naujas surėdymas panaikys juos, kad prie jo ramūs badu išdvės, o karštuoliai supus po kalėjimus. Kas mums tarnauja? Išgamos, degeneratai, protiškai liguoti, kvaili galvijai . . .

— Dievas žino apie ką tamsta kalbi! — balsiai sušuko Pilipas Pilpovičas.

Ir atsiliepė liudnas Jasnogurskio balsas:

— Tad koks tamstos planukas! Nesugaunu aš, mano gerasai, tamstos užmanymų . . .

Kanceliarijoje sėdėjo Petras, Grochotovas, Jevsiejus ir dar du šnipai — vienas rudas, kumpanosis, su dideliais spnogais ant veido ir su auksiniais akiniais, antras — skustas, plikakaktis ir raudonskrustis, su plačia nose ir mėlyna žyme ant kaklo palei kairiąją ausį. Atsargiai klausėsi Sašos kalbos, žiurėjo skersomis vieni į kitus ir tylėjo. Petras kelis sykius buvo pasikėlęs, prisitindamas prie durų, ant galo jis balsiai sukosėjo palei jas — tuojaus nematoma ranka gerai jas uždarė. Plikas šnipas atsargiai pačiūpinėjo storais pirštais savo nosį ir tyliai užklausė:

— Tad ką gi jis vadina išgamomis?

Iš sykio niekas jam neatsakė, paskui Grochotovas nuobodžiai atsidukėjęs, tarė:

— Jis taip visus vadina . . .

— Protingas, bestija! — sušuko Petras, svajotinai nusišypsojęs. — Supuvęs visas, o žiūrėkite, vis daugiau užgriebia . . . Štai, ką reiškia išlavinimas! . . .

Plikis apsidairė, apžiūrino visus apyspitremis savo akimis ir vėl pasiteiravo:

— Kaip gi tai jis sako — e-e, juk tai jis apie mumis?

— Politika! — tarė Grochotovas. — Politika, tai išmintingas dalykas, nieko neaplenkia, iš visko pasinaudoja.

— Jei aš bučiau gavęs mokslą, aš ir gi . . . parodyčiau kazyrius! — prašneko Petras.

Rudasis be minties sėdėjo kedėje ir tankiai žiovavo, plačiai išžiodamas burną.

Iš kabineto išėjo Saša, raudonas ir pasišaušęs, sustojo pas duris, apžiūrėjo visus, pasityčiojančiai užklausęs:

— Klausėties?

Vienas po kitam ėjo šnipai, sušilę, apdulkę, nuvargę ir nelinksmi svaidė įvairius patėmijimus. Pasirodė Maklakovas, piktas, susiraukęs, jo akis buvo kaž-kaip smailios ir užgaunančios. Prisimerkęs skubinau nuėjo į kabinėtą Krasaviną ir balsiai trenkė durimis.

Saša sakė Petru:

— Persimainys vietos — mes busime slapta draugystė, jie gi pasiliks atvirais idijotais, štai, kas bus! Ei, — sušuko jis. — Neišsi vaikščioti, bus pasikalbėjimas!

Visi nurimo, nutilo. Iš kabineto išėjo Jasnogurskis, plačiai šypsodamas didele burna; jo atsilosę mėsingos ausis dabar prisiglaudė prie pakausio ir visas jis atrodė, tarsi slidus, didelis muilo gabalas. Vaikščiodamas pro šnipus, jis spaudė jiems rankas, maloniai ir nužemintai lenkė galvą ir staiga, paėjęs kaž-kur į kertę, ėmė kalbėti iš ten verkšmingu balsu:

(Toliaus bus.)

New Yorko Žinios.

— Sausio 19 atplaukė gar sus rusų revoliucionierių vad as ir Azevo atidengėjas, Vlad. Burcevas. Priplauko je su ovacijomis jį pasitiko minios Rusijos išeivių ir ame rikonai, kurie sympatizuoja Rusijos revoliucijai. Tas šni pų botagas anaipol neišrodo baisum: melsvos akis tyliai mirksi iš-po akinių; dailioje barzdelej ir plaukuose žvilgsi keletas sidabro plaukelių — išrodo jį nusidirbu-j, senyva studentą. Vienok jo energiš kumu tapo susekta užsienio se apie 200 Rusijos šnipų pro vokatorių, kurie jau išsidan gino iš Europos sostapių. Burcevas laikysias Amerikos miestuose prakalbas. Jis steng siąs sujungti visas išeivių spē kas prieš Rusijos monarchiz mą.

In skaitytojus.

Nors laikraščiams nemalonu viešai raginti senus skaityto jus prie užsimokėjimo prenu meratos, vienok ikišiolai pas mus šita mada tebėra reika linga. Daugumas gal ir be raginimo su laiku užsimokėtų, bet užsiėmę savais reikalais reikalėliais tankiai tą pris miršta. Tuomtarpu leidėjams iš to nesidaro geriau. Apart nuostolio siuntinėjant laikraš tį neužsimokėjusiems, da prie to pasidaro painės ir su krasa, kuri dabar kietai pridaboja, kad laikraščiai būtų siuntine jami tik už pinigus, o ne do vanai. Todėl šiuomi ir mėš primename mūsų skaityto jama, kad įvedame reguliarišką metodą — kaip tik užsi baigs kieno prenumeratos laikas, ir nebus su laiku at naujintas, tuojaus bus laikraš tis sulaikytas. Kas laikraščius myli skaityti ir nori sau iš jų rinkti apšvietus grūdėlius, tam nėra sunku tie keletas centų syki ant metų atidėti užsipre numeravimui laikraščio. Ir dabar, kurių prenumerata jau išsibaigė, o perspėti jos neat naujino, tiems šitas numeris bus jau paskutinis.

Su tikra pagarba
„Vienybės Lietuvnikų“
Išleistuvė

Krasos dėžutė.

M. Stakėnui: — Reikia atskirti pamokinius nuo žinių. Žinios, yra aprašymai kas ten ir ten atsitiko; ten, kur pradė ta žinia, o nurašyta pamokini mai lietuviams, kad nenutau tėtų, nepatogu bna tarp žinių talpint. Kaip straipsnis irgi persilpnas. Tamsta gerai ra šot ir žinias. Todėl nemaišy kit jų su pamokslais.

J. Radastaitėi: — Labai ne paranku tokios ilgos lošiamų veikalų ištraukos žiniose. Per pusę, kur! trečdalį tepalikom, ir tai matote, užtenka turinio perdavimui. Žinių daila reika lauja išsilavinti taip, kad trumpai rašant, būtų daug pa sakyta.

J. Vasilai: — Kokie yra ant svicto nuodai, kaip jie vei

kia, kokuose maistuose ran dasi, kokie antidotai, ir tt. permaža vietos turime atsakyt, nes norėdami gerai išaiškint Tamstos visą desetką klausi mų turėtume parašyti čielą kursą iš chemijos, fizikos ir medicinos. Perskaitykite „Chemiją“, „Hygieną“ ir kitas knygeles, kuriose rasite šį-tą, kas Tamstai taip žingeidu.

A. L. R.: — Žinoma, tai gero buto vyruko Jono Zinke vičiaus; bet tokių yra daug; pradėjus vienų gyvenimus aprašinėti ir girt, girsis ir kiti. Tada laikraščiai būtų pilni ypatingų pasigyrimų. Kas daro gerai, tas ir be gyrimo yra geras žmogus. Be to jis da gi nei nenumirė. Giriant jį iškūstom da giliau į valdžios nagus.

V. Lutkui: — Eliavimas Tamstai nelabai sekasi. Kit kas, tai gerai. Raš nekite šiaip žinutes ir smulkmenas. Už sympatią — ačiu.

Mūsų žingunė.

P. D. P.: — „Statistškas žiupsnelis iš lietuvių gyvenimo“.

Nauji raštai.

Difteritas. Dr. K. Grinius. „Sveikata“ No. 6. Pustl. 8.
Išėjo nauji perijodiški raštai: „Vadovas“ No. 17.

Susirinkimai.

Central Brooklyno lietuvių, D. L. K. Vytauto dr-stės susirinkimas bus laikomas 6 d. vasario, pas p. Millerį, 27 Hudson ave. Brooklyn.

Atyda Visiems.

Parduodu visokias lietuviškas, rusiškas ir lenkiškas knygas; laiškams popierą su pasveikinimais ir čystą; atvirus laiškus (post cards); šaltinines rašomas plunksnas (fontain pen); drukuojamas mašinukes visokių prekių ir geriausių trejanų. Užrašau laikraštį „Vienybė Lietuvnikų“. Rašydami įdekit ant atsakymo 2 c. stampą. Nopamirškite adreso:

J. Stropus,
80 W. Broadway,
So. Boston, Mass.

Pajieškojimai.

Reikalingi mainieriai. Mainos randasi Westmoreland County, Pennsylvania. Geležinkelio tikietas iš New Yorko iki vietai \$8. 25, kurs turi but užmoketas prieš išva žiavimą iš New Yorko. Agentui jokių kaštų nereikia mokėti. Atsišaukite pas:

T. H. McDonnel,
296 Spring str.,
New York.

(8)
Reikalaujam preserių prie vyriškų kotų. Gera mokestis ir nuolatinis darbas.

573 Metropolitan ave. (top floor),
Brooklyn, N. Y.

Visur gaunamas.

Didelis (38 pustl.) Kl. Sk. elemer torius „Kas skaito rašo—duonos ne prašo“, su daugybe piešinių (360) rankos rašto pavyzdžių, rašymo dar bų ir su judamąja abėcėle.
Kaina 25 kap., geresnės popieros 30 kap. Sukrauta Vilniuje Šlapelienės ir Zavadzkie knygynuose.
(9)

Parsiduoda bučernia.

Puikioj lietuvių ir lenkų apgyventoj vietoj, taipgi parsiduoda sykiu ir naminiai rakandai (fornišiai) už prieinamą kainą. Meldžiu pasiskubint, o nusipirkę šitą bučernią nesigailėsit; tai yra kelias į prasigyvenimą. Priežastis pardavimo greitas išvažiavimas į Lietuvą. Atsišaukit ant šito antrašo:

A. Waznis,
276 Wythe ave.,
Brooklyn, N. Y.

(9)

Aut pardavimo.

Parsiduoda namas; gera progą daktarui. Kaina gana preinama. Atsišaukite po adresu:
94 Berry str.,
Brooklyn, N. Y.

NEPAVOJINGUMAS AMERI KONIŠKŪ GELEŽINKELIU.

Rekordas dešimtmėtinės veiksmės Lackawanna gelžkelio parodo, kad tam laike traukiniai perveže 193,787,224 pasažierius, keles 65,140,908 milių, ir prieg tam ne vienas pasažierius neprauvo nuo paprastu gelžkelio atsitikimu. Jai tas rekordas yra teisingas, į ką mėš, neturim priežasties abejuoti, tai tikrai, tas geležinkelis užtarnavo ant pagirimo; tai aišku, kad turi gerą priežiūrą. Mėš su džiaugsmu pamenam tą rekordą, ir, gerai butu kad kožnas gelžkelis gale tu pasigirti tokiu rekordu ir aplankytu tokių įsitikėjimą.

Kad tas Lackawanna gelžkelio rekordas atsižymi terptautiškai, matyt iš to, kada tik paminėsim kad tam pačiam laike ant Anglijos gelžkelių (laikomus už geriausių) pražuvo 182 pasažieriai, kada gelžkelių kelias buvo tik 37 kart didesnis negu Lackawanos gelžkelio. Jau tas privestas palyginimas gana išaiškina.

Svarbiausias dalykas.

Norėdami padaryti gyvenimą ilgesniu ir smagesniu, mėš turime butinai sekti vieną svarbiausią dalyką, vadinas, turime apsaugoti nuo viso kių perdėjimų, nepaisydami kaip mėš juos pavadinsime. Kiekvienas perdėjimas kokia me nebuk dalyke palieka vi suomet savo žymę organizme, o tankiausiai skilvyje. Tuomet mėš jaučiame ar tai sunkumą ar skausmus skilvyje; neturime apetito, ir trumpai tariant, nesijaučiame taip kaip reikia. Tuomet reikalinga duoti skilviui atilsį ir vartoti Trinerio Amerikoniškąjį Elik syrą Karčiojo Vyno. Šitas vaistas suteikia naujas jėgas persidirusiems organams, sustvirtins skilvio plėves ir privers iš naujo skilvj veikti ir priimti maistą bei jį suvirinti. Vaistas gali buti imamas net ir silpniausio skilvio, nes jame nėra nei mažiausios dalelės kenkiančio vai-to ar žolių. Gaunama aptiekose. Jos. Triner, 1333 - 1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill. Puikų sieninį kalndorių prisunčiu už 10 c. stempomis.

Daktaras

Aldona Szlupite-Jankaukiene. apsigyveno po nr. 265 Berry st. prie Grand st., Brooklyn, N. Y. Gydo viso kias ligas moterų, vaikų ir vyrų.
Nuo 8—10 ryte.
VALANDOS: Nuo 2—3 po piet.
Nuo 7—9 vakare.
Telefonas Greenpoint 8.

Vincas Kaulakis

Prašau draugai atsilankyti į mano dirbtuvę. Atlieku atsakančiai visokius darbus staliorystės ir budavojimo; malevoju stubas ir popieruoju. Paleravoju pijanus ir zalatiju. Laikau stiklus. Dirbu dėl kriaušių visokias slybatas ir lentutes. Apdarau paveikslus ir rėmus.
127 Grand St., Kampas Berry St.,
Brooklyn, N. Y.

Knygu Katalogas.

Adomas Mickevicia (1798-1857). Jo gyvenimas, raštai ir darbai. Paraše A. J. Daubaras. Plymouth, Pa. 1902, p. 40 15c
Ar socialistas gali but kataliku? Socializmas ir draugams darbininkams. Paraše Žmogus. Plymouth, Pa. 1900, pustl. 22 10c
Anglis darbininkų judėjimo Lietuvoje. Ši knygelė aprašo darbinink judėjimą ir visokius sukilimus. Naudinga perskaityti kiekvienam. Paraše A. Lietuvis ir N. N. Plymouth, Pa., 1900, p. 58 15c
Apokro Sapaui. Čionai yra rinkinėlis šių paveikslėlių iš gyvenimo: Laipsniai, Po mirties, Kietasprandis. Paraše juos gabus fejleton rašejas Šliburis. Jo paveikslėliai atitriai siektė visus opiausius gyvenimo apsiereikimus. Vietomis reikia verkt, vietomis juoktis. Parašyta labai aiškioje kalboj, kad ir mažai mokantis lengvai skaito. Brooklyn, N. Y. pustl. 187 15c
Mythal, pasakos ir legendos Žemaičių. Surinkti ir išleisti per D-rą Edm. Vėkenstedtą, vyresnįjį senoviškų kalbų mokytoją prie Nikolajaus gimnazijos Liepojuje (Kursė). Yra tai akyviausias ir juokingiausias senoviškos pasakos apie visokius stebuklus ir prajovus, apie dūbus gerų ir pikty dvasių, apie Laumes, Laimės, Raganas, Vilkalokus ir tt. Lietuviškai išguldė J. Šliupas M. D. Plymouth, Pa. 1897, pustl. 190 50c
Mūsų dielės. Per ką Lietuva kenčia ir kas vargina lietuvius. Paraše Žmogus. Plymouth, Pa., 1901, pustl. 31 10c
Mokslinčius Tvardanckas. Apsakka iš žmonių adavimų, kaip Tvardauco tėvų užpuolė žmogžudžiai ir kas iš to išėjo. * Lenkiškai paraše J. I. Kraszewski Lietuviškai išguldė F. M. Dvi daly, Plymouth, Pa. 1905 pustl. 174 50c

Sausio Devinta. Šioje knygutėje yra plačiai aprašyta apie Petrapilės darbininkų sukilimą arba „Raudonąjį Nedėdienį“: kaip išbėdėję minios ejo maldauti nuo caro darbo ar duonos, o jis išsiuntė kariūnėm ir tukstančius išžudė. Gana lengvas ir graudus pasakojimas. Paraše Maksim Gorky. Vertė F. M. Brooklyn, N. Y. 1908, pustl. 40 15c
Užsistanavik ant to gerai. Arba apmislėjimai apie keturis daktus paskulinius, skaitymas gradus ir juokingas. Lenkiškai paraše J. V. Nera. Lietuviškai kon kalbon versta. Plymouth, Pa. 1886 pustl. 150 15c
Vilius Tell. Drama penktoose aktuose Yra tai geriausias veikalas, parašytas garsaus vokiško poeto Schiller. Dramatiškoj formoj parašyta čia kovą už neprigulmybę šveicarij po Austrijos jungu; darbai šveicarijos patriotų, tarp kurių svarbiausiu buvo Vilius Tell. Lietuviškai vertė Vincas Kapsas, Plymouth Pa. 1899, pustl. 152 30c
Vargdieniai. Apsakka iš tikrų atsitikimų penktos ir šeštos dešimties 19-tojo šimtmeč.o. Su autoriaus paveikslu. Šioje knygelėje aprašo apie baudžiaivos laikus Lietuvoje, kaip ponai žmones plakė apie Lietuvos ubagų gyvenimą ir jų puotas, apie žydų gudrybes ir tt. Ši knygelė didėi akvya, vietomis juokinga, o vietomis liudna. Paraše Aleksandras Fromas (Guzutis). Plymouth, Pa. 1906, pustl. 187 50c

Valkata. Gražus paveikslėlis, paimtas iš kaimo mergaičių gyvenimo. Kaip mergaitė tėvo prakelkta, išėjo į miestus, pateko į suvadžiotą našu, pražudė savo gyvenimą ir pati nusižudė. Pamokinimas tėvams. Iš latviško vertė J. Pleirys. Brooklyn, N. Y. 1908. 10c
Vytauto Prisleka. Paveikslas reiškia tą valanda, kada kryžiakai įgriebė 16-tą balandžio 1362 meto Kauno pilį. Tolyje, anapus Nemuno, veržiasi liepsnos ir dumai nuo gaisruojančių drutvietės griuvėšų. Aplink jį susitelkę tėvunai, vyčiai ir vaidilūčiai. Vytautas gimė 1344 m., mirė 1430 m.: paveikslas perstato jį 18 metų jaunučiu; viešpatavo nuo 1392 iki 1430 m. Iš keturių tukstančių apgynejų Kauno pilies išliko gyvi tik 36 vyrų. Vytautas išpldė savo prisleką 15 liepos 1410 m. ant Žalgirės ir Eglekalnio laukų, paguldes 40 tukstančių kryžikių su Didžioju jų Mistru. Paveikslu didumas 27½x21½. Prekė 35c
„Vienybė Lietuvnikų“. Rankius, galima gauti nuo išleidimo 1890 metų iki 1899, knygos formoje. Prekė \$2.00
Nuo 1899 metų iki 1903 „ \$3.00
Nuo 1903 metų iki 1908 „ \$2.50
Šitas paminėtas laikraštis, arba rankius kuris yra nuo seniai surinktas ir užlaikomas, jame galima rast visokių skaitymu, apie ką tik panorėsi tai jame rasi, kurie malonit turēt tai ilgai nelaukit.

Našlaitė. Apsakka eilėse, labai nau dinga ir užimanti knygelė. Paraše M. Plymouth, Pa. 1905, pustl. 15 10c
Paveikslai. Dvi puikios apysakos gana užimančios pasiskaityt. Paraše Ž. maitė. Plymouth, Pa. 1899, pustl. 102 15c
Laima ir planetos. Knygelė tinkama auuomenei perleidimui smagus laiko iš jos galima išpėti savo laimę, ar nelaimę, ar myli jį mergelė, ar ją vaikinai. Antra laida. Plymouth, Pa. 1899, pustl. 47 25c
Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Yra tai rankius iš 400 visokių dainų, kuriuos yra paskirstytos ant 13 dalių: Tėvų, niškios dainos, Pasakiškos dainos, Mitologiškos ir seniausios dainos, Dainos apie girtybę, Meiliškos dainos, Juokanos dainos, Kariškos dainos, Dainos iš baudžiaivos gadynių, Našlaičių dainos, Raudos dainos, Visokios dainos. Plymouth, Pa., 1893, pustl. 496 \$2.00
Apdaryta \$3.25

Lietuvos Istorija. Simano Daukanto Nuo seniausių gadynių iki Gedimino Didžiam Lietuvos Kunigaikščiui. Knygų I. Plymouth, Pa., 1893, pustl. 483 \$1.50
Apdaryta \$3.25

Lietuvos Istorija. Simano Daukanto Nuo Gedimino D. L. K. iki Liubliunai unijai. Knyga II. Plymouth, Pa. 1897, pustl. 531 \$2.50
Apdaryta \$3.25
Abidui prie kruvai drutu apdaru \$4.00
Lietuvių Tauta. Senovėje ir šiaudien. Aprašo apie lietuvių praeitį. Kiekienam lietuviui yra naudinga apie tai žinoti. Paraše J. Šliupas M. D. Tomas I. Plymouth, Pa., 1904, pustl. 464 \$1.50
Tomas II, pustl. 564 \$1.75
Abu tomai \$3.25

Eglė Žalčių Karalienė. Dramatas penkiuose apsiereikimuose. Parašyta iš mitologiško senovės lietuvių padavimo. Paraše Aleksandras Fromas (Guzutis). Antra laida. Plymouth, Pa., 1906, pustl. 56 15c

Gyvenimas Genavitės. Pamokinanti ir labai sujudinanti apsakka iš senovės laikų. Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, pustl. 225 50c

Girtokilių Adnos. Antra laida. Brooklyn, N. Y., 1908, pustl. 16 10c
Gudri Našlė. Juokazaislė dvėjos veikalme. Paimta iš tikro atsitikimo Lietuvoje. Šita knygutė perstato gana juokingoje formoj, kaip viena ukininkė našlė savo gudrumu gavo gerą jaunikį ir kas iš to paskui išėjo. Labai lengva perstatyt teatr mlytojams. Paraše Aleksandras Fromas (Guzutis). Su autoriaus paveikslu. Brooklyn, N. Y. 1908, pustl. 40 15c

Grandų Verksmai. Arba pasibudinimas prie apmislėjimo kančios Viešpatie Jezuus Kristaus. 10c

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,
120-124 Grand st. 224 E. Main st.
Brooklyn, N. Y. Plymouth, Pa.

Nera vaistu kurios galetu vesti konkurencija sn Severos Vaistais.

Mazas Nesmagumas

neliks ant visados mažas. Stengkitės panaikinti baisias ligas, kurios teip tancei paeina iš slobnų įksty. Mėgykite tuojaus pradėti vartot visur žinomą

SEVEROS VAISTA INKSTAM IR KEPENIMS

Nuo Skaudejimo Nugaros, nuo Uzdegimo Inkstu, Ap sunkymo, Uzkruginimo Kepeniu ir Nesveikai Puslei.

Kožna bonka šio vaisto turi neišpasakytą vertę mūsų sveikatai. Žiemos laikas yra pavojingiausias dėl įksty, labai biauriai veikia ant ju, dėlto kad šaltis, ypatingai kada kas turi tankei buti lauke ant šviežio oro, tai permainos to oro ir šaltis dvigubai padidina darbą įksty ir apsilpnyna. Preke 50c ir \$1.00.

Ant pardavimo aptiekoje. Reikalauk kad duotu Severos. Reikalauk Severos Kalendoriu.

Gerai Veikia

Baisus skaitlius visokiu ligu prasideda pilve. Geriausias vaistas ant tokiu pilvo ligu, kuris jas prigulinciai išgydė, yra

Severos Kartavynis Pilvui

Prieš valgį imtas, duoda gerą apetitą, sustiprina veiksmę kepeniu ir reguliuoja veiksmę viduriu. Galima vartoti jį pasekmingai kaippo šeimyniška gyduolį, nes organizmą kiekvienam sustiprina.
Preke už bonka \$1.00.

Greita Pagelba

Pagavęs šaltį jeigu nepaisinsi ant kosulio, tai jis suteiks tau visą eilę fizišku nesmagumu. Kožnas toks apleistas dienos vis artina baisiausią ligą, džiovą. Bet jaigu paskubinsi vartoti

Severos Balsama Plaucziam,

galėsi sulaikyti kosulį ir da prašalinsi tą baisiausią ligą, džiovą, kuri kitaip tavę griebtu. Tas vaistas veikia gerai kaip ant gerkles teip ir ant plaučių, ir ant visu kvėpavimo organu, padaro tą kad žmogus tuojaus jaučiasi gerai ir sveikai.

Daktariszkas patarymas dovanai visiem.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

GARSUSIS NEW YORKO DAKTARAS

Ferdinand Hartmann M. D.

sako:

Jei sergi, nesikankink, bet pribuk arba parašyk pas mane, aš išgydysiu!

Per 30 metų daktaravęs, tyrinėjęs medicinos mokslą ir gyduolių veikimą, kurios geriausia gydo žmogaus kūną. Pabaigęs universitetą per 20 metų gydė Didžiamjam New Yorke VYRUS IR MOTERIS ir išgydė greičiau ir gerai.

10 metų atsidavęs mokslui praktikavojau Paryžiuje, Londone, Berline ir Peterburge, surasdamas naujausias gyduoles išgydymui visokių ligų. Sugrįžęs iš Europos daktarų bendrovė išrinko savo pirmsėdžiu; o dabar užkviečiu sergančius visokioms ligoms, nes paaukauju visa savo mokslą sergantiesiems.

Sveikus mokinsiu kaip užtaikyti sveikatą, o sergančius išgydysiu, nes be sveikatos nėra laimės nė darbininkui nė biznieriui.

PROGRESAS MEDIKALISKAM MOKSLEI

Tik tie daktarai pasekmingai išgydo, katrie tēmija į medicinos mokslo progresą; katrie to nedaro, negali sergančių išgydyti, už tai kad užrašo gyduoles ne naujausio budo, nes naujausi medicinos pagerinimai tokiems daktarams nežinomi ir ar tai jie užmiršo ar nenori žinoti, nešėmiant į mokslą, kad

KRAUJAS YRA TAI PAMATAS SVEIKATOS IR GYVASTIES.

Gyduolės, kurios nepataiso kraujo yra negeros ir negali išgydyti ligas, nes blogas kraujas pradžia visokių ligų.

NAUJAUSIAS BUDAS PRITAIKYTI GYDUOLIUI

Užtikrinu, kad mano visos gyduolės yra pritaikytos prie kiekvienos ligos; už tai ir daugiausia sergančių išgydė ir tuos, ką kiti daktarai neįstengė. Jei aš pasakysiu, kad galiu tave išgydyti, tai tikrai apturėsi sveikatą.

PASARGA: Sergėkis garsinamą profesoriu, nes tai yra pasamdyti kompanijų šarlatanai kaip ir humbugo Instituto šarlatanai, net numirusį daktarą Kalinsą garsina už savo daktarą profesoriu. Žinok gerai, jog geras daktaras niekad už algą nebėra. Mātant tokias neteisybes, kad apginti nuo apgavikų, tad pagal prašymą draugų daktarų ir žmonių, kuriuos išgydė, kad sergantį žinotų kur atrasti tikrą pagelbą sveikatai, apsigarsinau.

APSIMU JUS IŠGYDYTI

nuo reumatizmo, skaudėjimo snarių, kaulų, strėnų, kojų, pečių ir šonų. Užkietėjimą, skaudėjimą ir nederimą vidurių. Galvos skausmą, širdies, inkstų, kepenų ir plaučių ligas. Greito pailsimo ir sunkaus kvėpavimo, perkalimo, slogų, sveikatos nusilpnėjimo ir vyriškumo. Greito supykimo, Dyspepsijos, neuralgijos bei nervų ligos; teip-pat nuo sauzagystės ir iš to įgautų nosveikumo, seklos nubėgimo, blogų sapnų, nemigos ir nuo visokių užsikrečiamų kavariškių ligų — nudegimo. Teip-pat **MOTERŲ:** skausmingų ir nereguliškių mėnesinių, baltųjų tekėjimo, gumbų ir visokių moteriškių ligų; nepašyrite, kad kiti daktarai jums nepagelbėję; aš kad apsimu tai ir išgydysiu šviežias ir užsisenėjusias ligas. Butų geriau, kad iš karto pas mane atsišauktum, pirmiau negu kur kitur; jei ne asabiškai, tai parašyk lietuviškai, nėra skirtumo kur gyveni. Rašyk kaip moki ir kaip jauti nesveikumas savyje, aš suprasiu, iširsiu, duosiu rodą, o apturėsit sveikatą, be skirtumo kurios yra geriausios ir naujausios išradimo, o apturėsit sveikatą, be skirtumo kaip toli gyvenate Amerikoje, Kanadoje, Anglijoje ir kitur. Bėdus gydu dovanai!

DR. FERDINAND HARTMANN M. D.
218 E. 14-th st., New York City.

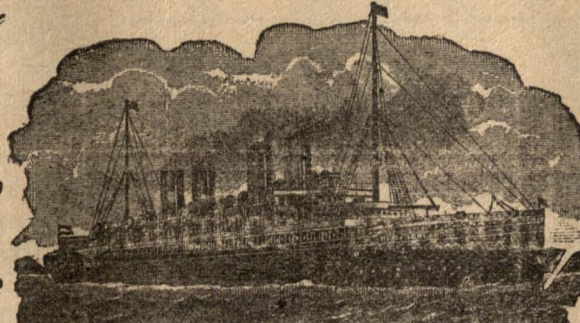
Į ofisą ateinančius, priimu kasdien: nuo 12 iki 5 valandai po pietų. Šventadieniais nuo 11 iki 1 po pietų.

DIDŽIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA AGENTURA

PARDUODA ŠIFKORTES ir SIUNČIA PINIGUS.

Ofisas

120-124 Grand Street,
BROOKLYN, N. Y.

Ofisas

224 E. Main Street.
PLYMOUTH, PA.

PINIGU SIUNTIMAS.

Siunčia pinigus į visas svieto dalis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursą. Norinti siųsti pinigus į krajų savo giminėms arba pažįstamiems — siųsk juos per mūsų ofisą, o greičiausiai ir saugiausiai nueis, ir ne vien vietiniai, bet ir iš kitų kraštų per čia pinigus siunčia, todėl kad per čia siunčiami pinigai greičiausiai nueina.

ŠIFKORTES.

Čia galima gauti šifkortes ant visų geriausių linijų ir greičiausių laivų į kur tik nori išvažiuoti ar atvažiuoti. Šifkortei prekės čia tokios pat kaip ir pačių kompanijų ofisuose. Čia ir tikėtus ant geležinkelio galima gauti iš New Yorko į pietines ir ykarines valstijas.

Gyvenanti kituose miestuose teip-pat čia gali viską gauti per susirašymą, kaip to: šifkortes ir pinigų pasiuntimą.

DIDŽIAUSIA KRAUTUVĖ KNYGŲ.

Čia galima gauti visokias lietuviškas knygas, kokios tik yra išėję iš po spaudos, kaip svietiškas teip-pat ir maldų knygas.

Rašydami su bent kokiais reikalais visada adresuokite šiteip:

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,

120-124 Grand Street,
Brooklyn, N. Y.

224 E. Main Street,
Plymouth, Pa.

Pajeszkamas visada ir visur per kozna

Čystas turkiškas tabakas kuris kvėpimu ramina visus. Paprastai, toki kvapa tur tik brangi cigaretai, kuriu ne koznas gali vartoti. Męs kad ir padarem juos pigesnius, bet visgi tarpe musu rukeju turime daug bagočiu ir geriausiu kritiku tabako—tas aiškiai daveda gerumą

Turkey Red Cigarettes

Tai tik dėl musu tabako puikumo jie buvo parduoti—100 kartu daugiau kaip kokių kitu—ir tas tik, gerumas tu cigaretu pavėlija mum pardavinėti juos dešimts už dešimts centu.

Pilnas Kvėpėjimo ir Lengvas

TURKEY RED Cigaretai budami pilni puikiausio turkiško kvapo, turi visą sunkumą atimta.

Ju sudejimas duoda puikų, net saldų skanumą—tikrai užganėdinantį dumą.

Prezidentas Suvienytų Valstijų ne randa sau geresnių cigaretų kaip, kurios ir tu gali rukti, Turkey Red Cigarettes.

10c uz 10

Koznam Cigaretu Sztoze

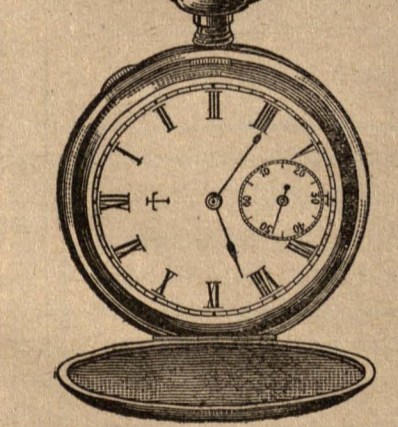
Pirk Baxuka Szindien

Bandik Viena ir Persitink Tu Pats

S. ANARGYROS, A Corporation, owned by the AMERICAN TOBACCO CO.

BROLIAI, PAS SAVO!

Tikras Lietuviškas Dzegomeisteris ir Auksoorius

Užlaikau visokių Dzegorelių, Lenciugėlių, Žiedų.

JOSEPH MITKOS
Grand & Bedford ave., Brooklyn, N. Y.
(Naujam Grochowskio name).

VIENYBES LIETUVNIKŲ AGENTAI.

- W Sarpalius, Alden, Pa.
- Baltimore, Md.
- J. Luis, 521 W. Baltimore st.
- P. Glaveckas 635 W. Lombard st.
- Lit. National Library, 646 W. Lombard st.
- Brooklyn, N. Y.
- E. Fromas, 73 Grand St.
- T. Jarmala, 217 Berry St.
- J. Ambraziejus, 120 Grand st.
- Cambridgeport, Mass.
- S. Gritz, 541 Main St
- P. Bartkevičius, 719 Main st.
- Chicago, Ill.
- Jos. Valmeris 168 W. 18 th st.
- P. M. Kaitis, 221 Wabansia Ave
- M. M. Juška, 1289 W 22 st
- Elisabeth, N. J.
- Dom. Boezkus, 211 1-st St.
- E. St. Louis, Ill.
- K. J. Baranauskas 452 Collinsville ave
- Easton, Pa.
- Feliksas Raulynaitis, Box 196
- Kenosha, Wis.
- M. K. Petrauskas, 918 Gunie st.
- Montello, Mass.
- B. P. Miškinis, Box 124
- Newark, N. J.
- V. Ambrazevyčia, 178 Ferry st.
- New Britain, Conn.
- M. J. Czeponis, 21 Pleasant St
- J. Mažeika, 28 Connerton st.
- New York.
- J. M. Danielius, 64 Gansvoort st.
- Naugatuck, Conn.
- A. Levandauckas.
- Pittsburg, Pa.
- J. G. Miliackas, % Union Saving Bank.
- Scranton, Pa.
- J. Petrikis, 1514 Ross Ave
- So. Boston, Mass.
- N. Gendrolis, 224 Athens St
- Turners Falls, Mass.
- K. P. Szimkonis, box 671
- Waterbury, Conn.
- J. Zementauckas, 39 W. Porter St.
- Worcester, Mass.
- Ohas. Zemaitis, 45 Ward st.

COPENHAGEN SNUFF GVARANTUOTA SAVO GERUMU IR TYRUMU.

Męs sutinkam apmainyti ant kostumerių kaštų (pagal mūsų prekes) šį pakelį Copenhagen Tabokos ant bent kokios atmainos mūsų tabokų iki tam tikram laikui, jeigu tik taboką nėra sugadinta išėjus iš mūsų dirbtuvės. Tik pilni pakai bus apmainomi ir mums turi but duota žinia ir gautas nuo mūsų sutikimas pirm išsiuntimo.

COPENHAGEN TABOKA yra padaryta iš geriausių senų gardžiai kvėpiančių tabokos lapų, prie kurių yra pridėta tik tokios dalys, kurios yra pačiam tabake ir tyri kvapningi ekstraktai. Taboka užlaiko geresnę tabako dalį, karčios ir rugščios tabako dalys yra išmestos. Copenhagen Taboka yra geriausia pasaulėj kramtymui ir uostymui.

American Snuff Company

Ši gvarancija yra idėta į kiekvieną pakelį Copenhagen Tabokos. Prirengimas tabokos yra moksliskas, prilaikytas žmogaus vartojimui. Su tabaku daroma tas pats, kas yra virinimas maistui ir fermentacija vynui. Copenhagen taboka yra vartojama kramtymui. Ji yra sudėta iš mažiausių grūdėlių, yra stipri ir ilgai skelsia.

Jeigu jūs apielinkės krautuvės jos neparduoda, męs pasiūsim ant paduotų prekių, apmokejė lėšas į bent kokią vietą Suvienytose Valstijose Copenhagen 5-centinių tabaką.

AMERICAN SNUFF COMPANY, Dept. S., 111 Fifth Avenue, New York, N. Y.

JEIGU ESI SUŽEISTAS

Dirbdamas fabrike, keliaujant ar dirbant ant geležinkelio arba kasyklose (mainose), tai darsižinoki pas mane, nes per mane daugelis žmonių gavo atlygint už jų sužeidimus (koliestvas) nuo vieno šimto iki penkiolikos tukstančių dolerių. Klausdamas pas mane rodos per laišką apie savo sužeidimą (koliestvą) pirmiau aprašyk, kaip nelaimė patiko, per kokią priežastį (pričiną), kelintuose metuose, mėnesije ir diena ir idėk už du centu stampą dėl atsakymo, o gausi rodą, kuri Tau bus naudinga. Aš šimtam žmonių pagelbėjau sužeidimų reikaluose, pagelbėsiu ir Tau. Jeigu esi sužeistas, tai kuoveikiau duokite man žinia; nesiduokite kompanijai apgaut.

ADRESAS:

JOHN W. SAUKAITIS

87 Nassau st.,

New York.

TEL. 8357 CORTLAND.

DR. RICHTER'S PAIN-EXPELLER

Žmogus jei kankinamas skausmais yra be pagelbos kaip akrotas sudaužytas ant skalu. Ar kenčiate skausmus Romatizmo, Neuralgijos, Užsaldymo ir t. t. tada pamėginkite porą sykiu sutepti su **PAIN EXPELLERIU**, PASOVENCIAIS NAMINIAIS VAISTAIS. Gaunama visose aptiekose už 25 ir 50 c. **F. Ad. RICHTER & CO., 215 Pearl st. New York.** *Šepečkt ant ant elikterio — zenko apaugo.*

ISMOKSI ANGLIŠKĄ KALBĄ DOVANAI!

Jei Amerikoje nemoki angliškos kalbos, tai pats žinal, kad esi nebylys.

Bet kiekvienas lietuvis, jei tik nori, gali gerai ir lengvai išmokti DOVANAI. Kiekvienas, kuris tik per mane užrašys sau, arba kitą naują skaitytoją laikraščiu prikalbins, prisunčiančiant \$2.00 ant mano vardo, apturės vieną iš čion paminėtų laikraščių: „LIETUVŲ“, „VIENYBĖ“ arba „KOVŲ“ per metus, teip-pat garsiąją didelę knygą, verstą iš prancuzų kalbos **Baltramičiaus Naktį**, kurios kaina 75c ir teip-pat **Gramatiką-Mokytoją** angliškos kalbos, parašytą visiems gerai žinomo J. LAUKIO. Kaip tik prisiųs 2 dol. už naują skaitytoją, tuojaus viską apturės. Metas skaitosi nuo dienos užsirašymo. Duodu dovanas, kad laikraščiu skaitytojai daugintųsi ir lietuviai, kaip ir svetimaučiai, turėtų gramatiką, išmokyti anglišką kalbą. „RAISTA“ dar galima gauti, prisunčiant 1 dol. extra.

J. Naujokas

120 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Ant pardavimo MURINE STUBA.

Labai gražioj, lietuvių apgyventojj vietoj, ant 3 lubų ir sklepas.

Mokestis gana prieinama. Asabiškai ar per laišką kreipkitės prie

Martus Realty Co.

120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.
(Šita Bendrija lietuviška).

Iš Europos nuolatos pareina visokiam pasirinkimui knygų rusiškų, mažarusiškų ir lenkiškų; taipgi gražiausių atvirelių (post-karčių), lietuviškų ir lenkiškų. Pardarinėju ir užrašau laikraščius lietuviškus, lenkiškus ir rusiškus, šianykščius ir iš Europos.

J. MILEVSKI,

120 GRAND ST. BROOKLYN, N. Y.

TEMYKITE!

Uzdejau Krautuvę Apsiviamu (Shoe Store)

Visokiam pasirinkime ir prekės. Atsilankykite ir persiludykite apie daugumą ir geruą tavorų.

L. Buczinskas,

213 Grand St., Brooklyn, N. Y.

SERGEKIS!!!

Sergekis nuo prastų-pigių vaistų, kuriuos netikri daktarai siūlinėja!!!

Mat dabar metų laikas, kuriame žmonės labiausiai serga; todėl ypač rūpūs daktarai palaukia ir siūlinėja prastus be vertės vaistus, kurių iki šiol niekas nežinojo ir vietoje gero, tik daugiau blogo padaro ir kenkia sveikatai labiau nei pati liga.

APGINK PATS SAVĖ IR ŠEIMYNĄ.

Kiekvienas lietuvis tegul gelbstis pats ir savo šeimyną nuo netikrų daktarų. Neapsigink ir neatsidek ant daktarų, kurie nepažįsta ir nieka jų nežinojo iki daktar. Stebukingas daktaras, COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTO, yra visiems gerai žinomas pasaulyje. Per 13 metų šiame institute, išgydė tūkstančius lietuvių, kurie buvo desperacijos apimti; už tai, kad kiti daktarai nežinojo paslaptis stebuklingųjų vaistų priskirti, tik Institute esanti galėjo patirti. Musų tūkstančiai testamonių, lindyja apie tai. Žinai, kad čionai aptūrėsi vaistus, kurie rupestingai užrašyti Profesoriaus šio didžio INSTITUTO, kuris per 13 metų išgydė daug lietuvių. Jų kiekvienas lietuvis žino gerai, kas tai yra COLLINS N.Y. MEDICAL INSTITUTAS ir kad jis yra geriausias, seniausias, ir tai pirmutinis INSTITUTAS New Yorko valstyjoj, kaip vienatinis šalyje, kuristikai gali vadintis COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE. Kiti daktarai garsindamiesi ir ką žada išgydyti, beabejones nori, kad gautų dirbti po priežūrą daktaro COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE ir patirti paslaptis, kokie čionai stebuklingi vaistai išgydymui sergančių vartojami.

The Collins N. Y. Medical Institute,

140 W. 34th STREET, NEW YORK.

Kasdien nuo 10 iš ryto iki 5 po p. Švent. nuo 10 iki 1 vak. Ut. ir Pet. 7-8

Prisiųsk 10c. markėmis, aptūresį garsiają, knygą Dr. E.O. Collins, "Vadovas in Sveikata" parašytą lietuviškai.

Dr. S. E. Hyndman, Medical Direktorius.

Dr. E. C. Collins Uzdėtojas

Tel. 2334 Greenpoint. PUKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS pas PETRA A. DRAUGELI. Skanus alus, gardi arielka, elius, visokis vynas, kvepianti cigarai, ir puikus užkandžiai. Salė dėl mitingų ir veselių. Nepamirškite šios atsakančiausios vietos, o busit užganėdinti. 73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y. Palei Wythe Ave.

Telefonas 8 S.

P. V. Obiecinas & Co Cor. 12-th and Carson st., S. S. Pittsburg, Pa.

Pardodu laivakortes ant visokių linijų ir stūčių pinigų į visas dalis svieto. Daviernastie (pavedimus rastų) atlikimui reikalų su Maskijos valdžia. Ismatnu visokius pinigus ant amerikoniškų ir t. t. Darau apsigėjimus nuo ugnies (Fire Insurance) ant visokių daiktų. Jeigu kurį atkeliavej nžlatyktų kaslegarnėje, tegu saukiasi prie mane, o as jį isliuosuosi. Lietuviai kreipkitės pas savo tautietį, o busit užganėdinti.

SKAITYK O ZINOSI VISKA. Jagu neturi mano katalogą rašyk šendien o aptūresį armonikų, skripkų klarnetų, trubių, koncertinių ir daugybę kitokių muzikalių instrumentų. Cisto au-pasų aukšnių ir paukuotų, gerų britvų, visokio skiriaus drukuvoji-mo masyukių, albumų portretam, revolverių, sandyklių, guminių li-terijų, adresam pečių, istoriškų ir maldaknygų kokių tik randasi Lie-tuviškoi kalboi, gražių popierių dėl rašimo gramatų su puikūsiais ap-kaitymais ir dainoms su drukuotais oplik konvertais tuzinas už 25c 5 tuzinai už \$1,00, 1000 už \$8,00. Lietuviška biblija arba Eventas raštas seno ir naujo testamento lietuviškom literom puslap. 1127 drucei abda-ryta, prekė su prisitintu \$3,00. Elektrikinis žodas nuo reumatizmo, sudrūtinimo kuno, atgaivinimo kraujo, sutaisimo nervu ir daugybę kito kių ligų. Tūkstančiai žmonių dėkavoja už izgydyma, 14 K. paukuotas ant 20 metų prekė \$3,00. prasto \$1,00. Prisiųsk savo tikrą adresą ir už 5c. markę o aptūresį sio meto ka-talogą dykai su 450 paveiklais ir 1000 naudingų daiktų. Stornikam, agentam ir pedloriam pardudu visokius ta-vorus labai pigiai. Reikalaudami visku pas tikrą lietuvi gausite, teisingus tavorus.

Adresuokite: K. WILKEWICH, 112 Grand St, Brooklyn, N. Y.

Naujas Tel. 1005. Senas Tel. 578M Dr. Albertas Kauffman Gydytojas iš seno krajaus. Specialistas nuo visokių ligų. Gydo net labiausiai užsisenėjusias vyrų, moterų ir kudikių ligas. Galima snsišnekėti lietuviškai, lenkiškai, rusiškai, vokiškai ir slaviskai. VALANDOS PRIĖMIMO. nuo 8 iki 10 iš ryto, nuo 2 iki 4 po piet 7 iki 9 vakare. No. 51 N. Washington street Wilkes-Barre, Pa.

New Phone 4023-2. Lock Box 48. CHAS. ADAMS. Laikau agentūrą, parduodu šifkortes ant geriausių linijų ir greičiausių lai-vų ir siunčių pinigų į visas vieto da-lis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursą. Prieg tam laikau HOTELI. Chas. Adams, George ave & Ash st., Parsons, Pa.

PUIKUS HOTELIS Andriaus Milišausko Visada šaltas alus, skani arielka, pelius, porteris, visoki vynai ir kve-pianti cigarai. Lietuviai vietiniai ir atvažiavę iš ki-tur, nepamirškite šios puikios vietos. 16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa. Priešai Central Dypą

LIETUVIŠKA KARČIAMA A. ADŽGAUCKO, palei lietuvišką bažnyčią, Plymouth, Penn'a. Skanus alus, puikiausia ariel-ka, visokis vynas, porteris, elius ir kvepianti cigarai. Atsilankykite pas seną biznierių ir visiems pažįstamą A. Adžgaucką.

Naujausiai ištirti vaistai. Plaukų sulaukymui ir atgaivinimui, nuo pa-pucekų, epnuogų, niežulio, egzemos, keleto pavil-dalų gydulėis ir gydymo budai. Geriausia gydulė nuo prakaitavimo ir emirėdimo kojų, atleidimui pailiesių kojų, ką Vokietijos armijoje kareiviai vartoja pagal formulą. Prof. Brundzo Gydulėis yra gvarantuotos Vaistų ir Maisto tiesų chemijos biure Washington, per patį ezių vaistų lezradėją su pagerinimui ir daddėjimui substancijų visiezka! neuzkenkiančių sveikatai ir sistemai; jokio ne-gali buti pavojaus, tas užtvirtinta mūsų prieiga ir ezros ezalies isatymais. Taipgi lezsiųsime pla-cias informacijas, kaip sustabdyti ailingia plau-ky ir atgainti ant lezplikuotos galvos, kaip lezsi-gdyti ir isznalkinti pleiskanas, papucekne, de-dervines, niežulį, egzema ir kitas odo-skuros ligas, ant kurių mes esame specialjistais su savo gydulėimis. Bus lezsiųsta jums iszlezskiniai ir darodymai, kaip ezimtal tukstaczių lezsiųgė. Apraszky istorija savo ligos, o gausi visokias rodas dykal Beto ezros informacijos ir taip kiek-vienam reikalingos, todėl lezsiųsime, kad jos ras-tųsi kozmame namie, apsigatų žmones nuo ap-gavilų ir suzedųtų ezimtus dolerį. Mūsų biuras su krantuve ezdaras nuo 10 rytų iki 8 vakare kozną diena. Visoms ezventoms dienoms uzdarvta. Ateikite ar rasykite umai įdėdami dircentinę stampą ant lezsiųsimo visokių rodų. Prof. J. M. Brundza & Co. 990 Broadway, B'klyn, New York.

JOS. ANDRIUSZIS Sinclair House, Didžiausias ir puikiausias saliu-nas, geriausia užeiga lietuviams 85 N. Main St. PITTSTON, PA.

W. SŁOMINSKA, 679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL. Mano Dirbtuve tapo Apdovaniota DWIEMS MEDALIAIS ant Kosciuszko Parodos už rupestingą, tei-singą ir artistizšką izz-dirbimą.

KARUNŲ, SZARPŲ, KUKARDŲ, ROZETŲ, BERLŲ, MARSZALKINIŲ LAZDŲ ir tt. Turiu už garbę apreiksiti guo-tūnitiems Kunjgams ir guodotin. Draugystėms, kad asz dirbu wi-laus augszoziaus pamintus daig-ius Figiausiai, Tei-ingiausiai Geriausiai, nes per 30 metų žemindama izzdirbimas įėjau zemaus praktikę ir dėl to galii viską padirbt pigiai ir geriau ne-ga kiti fabrika. Su guodone W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo visokių GALVOS skaudėjimų, KAULŲ, PERSALIMO, REUMATIZMO, STRENŲ SOPĖS, SAUSGELŲ, KAKLO, GALVOS SUKIMO IR DIEGLIŲ. Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigelbėti, nejeskok rodos pas kokius nemokitus žydėlius ar kry-ziokus savo priepuoly, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo locną vientautį, reikalaudamas tikrų gry-nų ir gydanciu vaistų — pas ALBERTĄ G. GROBLEVSKI, Plymouth, Pa.

garsų dirbėja „Lenkiškų ir Lietu-viškų gyduolių“, o persitikrinsi, kad neisskleisi veltui ir ant apga-vysčių savo sunkiai uždirbto cento. Turime gyduoles nuo visokių li-dų, kokios tiktai randasi ant svieto taip del senų žmonių, kaip del ku-gikių, vyrų ir moterų. „Lenkiškai—Lietuviški“ vai-stai jau tūkstančius padarė svei-kais — isgydys ir Tave!

Ypatingai SLAPTAS ligas gy-dome ir gilioje slaptose užlaikome, kaip kunigas išpažinti Delto jeigu trokšti tikros gydy-tojaus pagalbos, apraszky savo ne-gerovę, aiškiai ir su smulkmeno-mis, pridėk 2 centu ant atsakymo laišku, o niekuomet to nesigailėsi. Adrisuok: Albertas G. Groblewskis Cor. Elm and Main Sts. Plymouth, Pa.

Nik. P. Zelwis LIETUVIŠKAS GRABORIUS Išbalsamuotojas ir laidotuvių Direktorius. Karietos laidotuviams, veselioms ir krikštynoms. Ofisas ir gyvenimas: 1034 Bank Street, Waterbury, Conn. Lietuviai, kreipkitės reikale.

HOTELIS VIN. DAJNIO 12 W. Main st. Plynouth, Pa. Užlaiko visokios arielkos, vynu, skanus aluči, porterio ir kve-penti cigarai. Salė del draugys-čių ir šep susirinkimų. Reikale kreipkitės pas savo tau-tietį VINČĄ DAJNĮ.

P. V. ROVNIANEK & CO.

Seniausias Lenkiškai-Slaviškas

BANKINIS NAMAS

Uzdėtas prieš 21 metus.

KANCELIARIJOS: 25 Ave. A., New York, N. Y. 612-614 Grant st., Pittsburg, Pa. 305 North Water st., Connelville, Pa.

TAUTIEČIAI!

Jeigu norite siųsti pinigus į seną kraują, arba reikalinga kokia roda ar pagelba —

Paminkite, kad P. V. ROVNIANEK & CO. seniausias bankierius visoj Amerikoje, žinomas, kad teisingai, pigiai ir greitai siunčiam pinigus. Parduodam laivakortes ant visų linijų, kaip tai: Bremen, Hamburg, Rotterdam, Antverp, Anglija, Fium, Libau ir t.t. Paimam visokias reikaluose turto ir kareivijos provas. Priimam ant padėjimo pinigų ir už metus mokam procentą.

Su bent koku reikalu kreipkitės ypatingai ar per laišką:

P. V. Rovnianek & Co., 25 Ave. A., NEW YORK, N. Y.

PIRMAS LIETUVIŠKAS Fotografistas ir Maliorius VISOKIŲ ABROŽŲ. — Darba — atlieku puikiai už prieinamą prekę.

Kogeriausia darau naujas skripkas ir taisau.

G. BENSON, 328 Bedford ave. BROOKLYN, N. Y. (tarpe So. 2-nd ir 3-rd st., du blokal nuo Grand st.) Gelerija atidara nuo 8 ryle iki 6 val. vakare. Utarninkais ir Subatomis iki 9 val. vakare.

LIETUVIŲ DAKTARAS. ŽINOMAS. Daktaras draugysčių: Šv. Jurgio, D.L.K. Gedimino, Šv. Petro ir Povilo OFISO VALANDOS: TELEPHONE: 8-10 A.M. 1950 1-2 A.M. 6-8 A.M. GREENPOINT. DR. H. MENDLOWITZ 271 Berry st., Brooklyn, N. Y.

New Phone 1284—R. PUKUS HOTELIS! KAZ. MILIŠAUSKO. Geriausia užeiga lietuviams. Salė M itingams ir susirinkimams. Prieš tam laikau kraučyste. Ste-liuotus siutus dirbu pagal naujausia madą, už prieinamą prekę. Reikale nepamirškite savo lietuvių. 243 E. Market st., Wilkes-Barre, Pa. Hotelis žemai, o kraučyste viršų.

GERIAUSIA UŽEIGA LIETUVIAMS — pas — Jona Kulboka SKANUS ALUS, GARDI ARIELKA, VISOKI VYNAI, — KVEPIANTI CIGARAI. — 74 Grand st., Brooklyn, N. Y. (kampus Wythe ave.)

Rinkit habelius, už 85 gausit dorantai bonką deglines. H. B. ROSENSON, BROOKLYN, N. Y. Telephone, 1103 W. Washington

PRETELAI LIETUVIAI 12 dideliu ir 12 mažu.

Iszgydytas ISZ 10 METINES RUPTUROS.

John J. Evans, iš Wapwalopen, sunkiai dirbantis kalvis parako fabrike, apsaoko atsitikimą kuris visus užinteresnos.

Perėjo keturi metai Apriliuje š. m. kada atsišaukiau pas Daktara O'Malley in Wilkes-Barre, ba kentėjau ant dubeltaus Rupturos, padėjimas mano buvo pavojingas o su didele nebegale galėjau baigt savo darba. Gydytojai kurie mane prieš tai gydė: jog tai yra didelė kvailystė mislint jog Ruptura duosis išgydint be operacijos (aš esmiu priešingas tokioms operacijoms). Po perskaitymū apgarsinimo laikraštije Berwick, Pa., apie gydyma Rupturos per Daktara O'Malley, nusidaviau in ofisa in Wilkes-Barre, Pa., ant rodos, kur man Dr. O'Malley pasakė jog isgydys mane iš kentėjimū, bet nenorėjau in tai intikėt.

O dabar nežinau kaip išreikšti savo dėkinguma už tai, jog esmiu dabar suvis sveikas be jokios operacijos. Nuo keturiu metu nenešiojau joki dirža norint gana sunkiai dirbu, o už ką pirmiausia padekavoju Dievui, o po tam Daktarui O'Malley Dirželiai niekad neisgydys Rupturos. Kožnas vyras, moterė ar kudikis gali buti isgydyti nuo Rupturos (kuilo) be skausmo ir periskados per mano Kemišką—Elektro Methodą. Aš esmu vienatinis Specialistas ir galiu gvarantyti jog tave isgydysiu iš Rupturos. Mano spabasas gydymo Rupturos užtikrina kožnam isgydymą, apie kę sim-tai ypattų jau persitikrino, per ką turi pilną tvirtybę prie manęs. Atsiųsk 2c. markę o gausi knygutę su abrozėliais aprašant mano budą gydymo Rupturos. Roda dykai. Kas negali ant kart užmokėt, tai duodu ant išmokescio. Prekę užganėdinanti.

Prisiųsk pačtine markę už 2c. o aptūresį daktaršką knygutą su abrozėliais už dyką.

Dr. O'Malley 158 So. Washington st. Wilkes-Barre, Pa. Cia rašoma ir kalbama Lietuviškai ir Lenkiškai.

MOKINKIMĖS PATYS Gramatika angliskos kalbos mokintis be mokinčio (apdaryta) \$1.00. Vaikų Dragus arba kaip mokintis skaityti ir rašyti be mokinčio 15 c. Nanjas Budas mokintis rašyti be mokinčio..... 10 c. Aritmetika mokinimuisi rokundu, su paveiklais (apdaryta)..... 35 c. Pinigus siųskit per Money Order šiuo adresu P. Mikolainis, Box 62. New York City.

Lietuviškas Dziejornikas Sziuomi užsiimu jau 20 metų. Užlaikau visokios rusties laik rodžius, sieninius, pastačios ir kiseninius vyras os moteris kua, aukšnius ir sidarinius retėžėlius, visokius ziedes, epi lkas, auskarus ir branzalinius teipgi vinčavonei ziedes, aušes du literes, diena, mōnsoj metū su vardais dykai, Teipgi tai sau siuos visus pamintėis ir n pamintėis daletas Gausite už įjigą prekę suatsakančė rasyte. Norinti užstoderinot laikrodėi aukšni ar sda brinj, ar paa:kenota, tegul prisimėta savo tikrą adresą ir 50 ct., o mes priseliuim ant Expreso ir perziurėjas gali užimokēt pinigus ir pasimst. VINCAS URMANAVICZIA, 49 Grand Street, Brooklyn, N. Y.